

Sydvestjylland

Nr. 105

Mandag den 7. Maj 1945

28. Aargang

„D-Dagen“

Tirsdag den 6. Juni 1944 Kl. 1.30 landsattes de første allierede Styrker paa Normandiets Kyst, og dermed begyndte den Kæmpeaktion, der nu har ført til vor lykkelige Befrielse. — Man ser britiske Tropper med deres Tanks vente paa Ordren til Fremrykning.

Med Frihedskæmperne i Aktion mod Landsforræderne

SYDVESTJYLLANDS Medarbejder skildrer Afhentninger af Mistænkte og Forholdene paa Skolen, der er indrettet til Sikkerhedsarrest i Esbjerg.

ESBJERG, Mandag.

Nu hoster de Danskere, der i Besættelsesaarene har fornedret sig ved at gaa Tyskernes Ærinde, den velfortjente Løn for deres Arbejde. I Lørdags begyndte de danske Frihedskæmpere deres Aktion mod disse Mennesker, hvis Landsforræderi vi nu i 5 Aar har maattet være stumme Vidner til, og Dag og Nat arbejder Politi og andre Frihedskæmpere paa at undersøge deres Sager til Bunds. Ingen vil blive uskyldig domt. Den danske Retsbevidsthed lever endnu, men de

Mennesker, der er sunket allerdybest og har udført Stikkestjensstraf, som en retfærdig Gengældelse for de danske Menneskeliv, de har paa deres Samvittighed.

Aktionen begyndte Lørdag Aften.

Frihedskæmpernes Aktion mod Tyskernes Haandlangere i Esbjerg begyndte først omkring Aftenstid Lørdag. SYDVESTJYLLANDS Medarbejder, der var med Politibilen, da nogle af

de første Arrestationer blev foretaget, skildrer nedenfor sine Indtryk af Turen:

Gaarden til Stormgades Skole var fyldt med Biler, stillet til Raadighed for Frihedskæmperne. En Millionærvogn, Hudson, af sidste Model, ved Siden af en Ford af temmelig gammel Aargang igen ved Siden af den store Politibil, „Salatfadet“, der i gamle Dage brugtes til Transport af Fangerne, naar Esbjerg Arrest ikke kunde huse alle de Esbjergensere, der overtraadte Loven. Den har i disse Dage transporteret saa grove Forbrydere som aldrig før. Alle Vogne kørte paa Benzin. Til dette Formaal er intet for godt.

Lov og Ret igen i Højsædet.

Inde i Skolebygningen vrimlede det med Politifolk i flotte nypressede Uniformer. Befolkningen havde allerede set Glimt af nogle af dem, og Gensynsglæden var stor paa begge Sider. De er jo ogsaa Garantien for, at Lov og Ret igen skal paa Højsædet i Danmark.

Overalt i Skolebygningen var der ogsaa Gensynsglæde. Hvert Øjeblik dukkede nye Politifolk og andre Frihedskæmpere „op fra Jorden“ eller de kom frem fra Biler, der havde transporteret dem fra Frøslev-Lejren efter Frigivel-

Tyskerne i Norge foran Kapitulationen

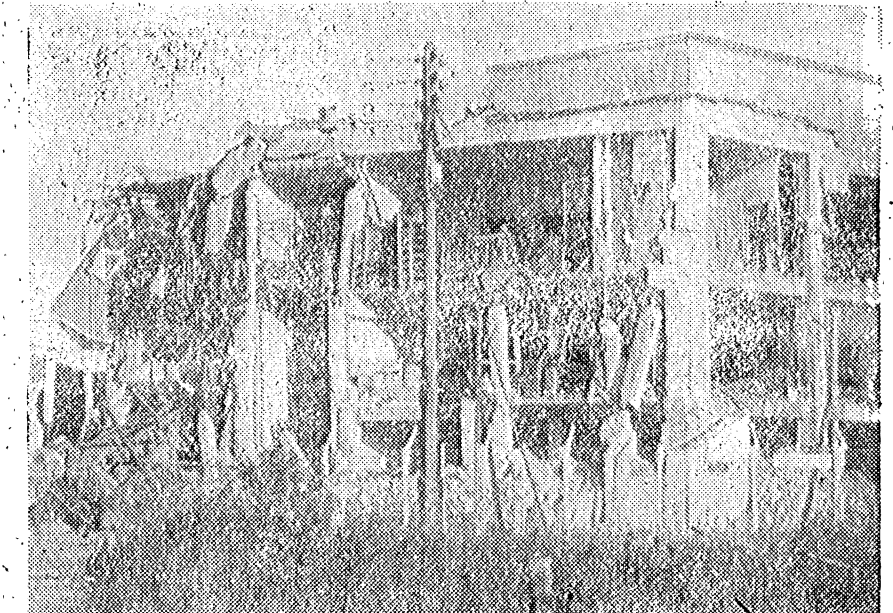
Troppebevægelser mod den svenske Grænse

STOCKHOLM, Mandag Morgen. Den svenske Radio meddelte tidligt Mandag Morgen, at der er iagttaget mindre tyske Troppbevægelser nær den svenske Grænse. Dette kunde tyde paa, at Tyskerne agter at kapitulere til Sverige og ønsker at være saa nær ved Grænsen, at de samtidigt med Kapitulationen kan gaa over den og nedlægge Vaabnene der. Ifølge Udtalelser af tyske Desertører er Moralen blandt den tyske Hær i Norge sunket til Nulpunktet.

Gaar Tyskerne til Sverige?

STOCKHOLM, Mandag. Den tyske Gesandt i Stockholm, Dr. Hans Thomsen, opholdt sig ifølge „Morgontidningen“ i Gaar, Søndag, ved den svensk-norske Grænse som Forbindelsesmand mellem de tyske militære Øverstkommanderende i Norge, General Böhme og de svenske Myndigheder. Højtstaaende tyske Officerer i Norge inspicerede Søndag Veje, som fører til den svenske Grænse.

Da Riffelsyndikatet blev jævnet med Jorden

Den ualmindelig dristige Sabotageaktion mod Dansk Industri Syndikat (Riffelsyndikatets) store Fabrikskompleks i Københavns Frihavn, gav Gentyd Verden over. Trods uhyre stærk Vagt lykkedes det Sabotørerne at udslette denne Virksomhed, som var af stor Betydning for Tyskerne. Her ser man et Hjørne af den ødelagte Fabrik.

Offe døde i København i Aftes

41 Saarede indlagt paa Hospitalet

KØBENHAVN, Mandag. Under Skydningerne i Aftes rundt om i København blev der

sen. Paa de gammelkendte Ansigter kunde man tydeligt spore, at disse Maaneder havde taget paa dem, men ligegyldig hvor lang Rejsen havde været, var de parat til at tage fat, og Humøret var højt. Endelig var den lange ventede Time kommet.

— Du trænger da vist til at komme hjem og hvile efter den Tur, hørte jeg en Betjent sige til en ung Frihedskæmper, der lige vendte hjem fra Frøslev.

— Har I Brug for mig, er jeg selvfølgelig parat. Det Arbejde, der skal gøres nu, har jeg længtes efter, og jeg vil endelig være med, lod Svaret.

(Fortsættes 2. Side)

til de københavnske Hospitaler ialt indbragt 8 Døde. 41 Saarede blev indlagt paa Hospitalerne og 63 blev ambulant behandlet. De dræbte er: Arbejdsmand Laurids Petersen, 44 Aar, Frederiksstadgade 5, Fremmedfører John L. Rasmussen, Bjelkes Allé 28, en ukendt Mand fra den danske Brigade, Medhjælper Walther A. N. Nielsen, Saxogade 40, Luzzy Petersen, gift med Maskinsnedker, Frederikssundsvej 179 b, Væver Leif Schneider, den danske Brigade, Læge Børre Johansen, Nørrebrogade 198, 34 Aar, og en ukendt Kvinde.

Man forskræmte sit Liv og Gods hos
JENS PRIIP & SØN
Esbjerg. Telefon 803

Da Betjentene passerede Frihavnen

Fredag Formiddag passerede 700 danske Politibetjente Københavns Frihavn paa Vej fra Frøslev til Malmø. Deres Paarørende havde faaet Lov til at hilse paa dem og der udsandt sig de mest gripende Scener ved Gensynet. Her ser man nogle af Betjentene smilende vinke til Familien.

Med Frihedskæmperne

(Fortsat fra Forsiden)

Den første Arrestordre . . .

Kriminalassistenter og Kriminalbetjente var i fuld Gang med at gennemgaa de Lister over Eshjergensere, hvis Forhold skulde undersøges. Snart bragte en Betjent den første Arrestordre ud til en Bil bemandet med to Politibetjente og to civile Frihedskæmpere. Chaufføren saa paa Sedlen, startede, og kort efter holdt Bilen udenfor det angivne Husnummer. En Betjent og en Frihedskæmper sprang ud, gik ind i Huset og kom snart efter tilbage med den første Eshjergenser, der har solet sig under Tyskernes Beskyttelse.

Frihedskæmperne var ogsaa alene taget ud for at paagribe mistænkte, og det store „Salatfad“ blev sendt ud i Opsamlingstransport.

Jeg fik Betjentenes Tilladelse til at køre med. Vognen var bemandet med tre Politibetjente og to Frihedskæmpere, den ene var Chauffør. Undertiden kneb det med at komme frem paa Grund af de store Menneskemængder paa Gaderne, og overalt modtoges Bilen med Jubel.

Arrestationerne hilstes med Bifald af det nysgerrige Publikum.

Vi standsede udenfor en Villa i Gormsgade. To Frihedskæmpere stod her og ventede med en Husassistent, man længe har haft et godt Øje til. Sammenbidt og trodsig stod hun mellem sine Vogtere. Jeg havde ventet Graad, men det var der ikke i dette Tilfælde. Naa, maaske har hun ogsaa haft lang Tid til at forberede sig paa dette i.

Politibilen havde straks samlet mange nysgerrige Mennsker. De raabte Hurra, da Pigen blev ført op i Bilen. Hun for sammen, men kastede saa blot trodsigt med Nakken.

Vi fortsatte og kørte til Brandstationen i Borgergade. Her ventede to Arrestanter, en ung Pige og en Mand i 30-Aars Alderen. Paa Manden havde man fundet flere tusinde Kroner, og skønt han og Pigen var taget paa vidt forskellige Steder og paa forskellige Tidspunkter, kendte de hinanden udmærket, og de havde ført ivrig Samtale paa Brandstationen. Nu var de imidlertid tav-

se og skulende. Ogsaa disse Anholdelser hilstes med Hurraraab, og saa gik det tilbage til Sikkerhedsarresten.

”Endnu har Tyskerne heldigvis ikke tabt“ ! ! ! !

De tre nye blev ført ind i Ventelokalet, hvor nogle i Forvejen anholdte opholdt sig, deraf 5—6 Kvinder, der paadrog sig Opmærksomheden ved prangende og dyr Paaklædning.

De fleste forsøgte at se ligegyldige ud, men det lykkedes ikke ligegodt. De var kendeligt nervøse, og kun enkelte kunde se Betjentene ind i Øjnene.

De blev bevogtet af to Politibetjente med Maskinpistoler, men de arresterede blev høfligt, omend bestemt behandlet. Endnu havde man jo ingen Beviser, og Terror anvendes heller ikke nu af det danske Polit, skønt der har været rig Lejlighed til at lære det.

I Venteværelset indførtes de i Arrestantkartoteker, og deres Ejendele blev taget i Forvaring. En af de Anholdte havde paa sig et Brev, hvori det bl. a. hed:

„Endnu har Tyskerne jo da heldigvis ikke tabt Krigen, og de skal nok klare den“.

Medfølgende Blikke sendtes ned til den naive unge Brevskriver.

”Det skal blive husket“.

Da Kriminalbetjent Jørgensen en Overgang ledede Arbejdet i Ventelokalet, blev han afbrudt af en af de Arresterede, Autolakerer C. G. Gørner, Strandbygade 79:

— Hr. Jørgensen! De husker vel, at jeg er tysk Statsborger

Svaret, han fik lod: Ja, ja, Hr. Gørner. De kan tro, at det skal blive husket!

Enkeltvis blev Arrestanterne ført ind i et andet Lokale til Afhøring. Nogle blev efter en kort Afhøring løsladt, men de fleste maatte vandre op til de øvre Gemakker, hvor der var indrettet Fangerum.

Et Besøg i Arrestanternes Afdelinger.

Disse Rum havde jeg Lejlighed til at se i Aftes. Baade i den

2 franske Arbejderes dramatiske Flugt fra Tyskland til Danmark

DE DREV RUNDT I FEM DØGN. — 4 AAR I TVUNGEN ARBEJDE FOR TYSKERNE

Paa Kongensgade opsnapper vi et Par franske Repliker. De viser sig at komme fra to franske Arbejdere, der under Krigen har været udskrævet til Tvangsarbejde i Tyskland, men som efter en dramatisk Flugt nu er havnet her.

Arbejderne, der præsenterer sig som André Dubont og Roger Nicolas er begge 25 Aar gamle, og da de ogsaa har maattet udføre Tvangsarbejde for Tyskerne i Norge, kan de en Del Norsk. Ved Hjælp af norske, franske og danske Gloser samt en fransk-tysk-Ordbog faar vi en Samtale i Gang.

De udtrykker begge deres Glæde over, at Danmark nu ligesom Frankrig er blevet befriet for det tyske Aag, og derefter giver André Dubont sig til at fortælle:

— Vi blev indkaldt for at forsvare vort Land mod Tyskerne den 8. Juni 1940 og laa i Toulouse, men allerede tre Maaneder efter maatte Frankrig kapitulere. Vi laa imidlertid i Frizonen, saa vi mærkede ikke meget til Tyskerne i den første Tid, men i Februar 1942 blev vi sammen med alle andre i Alderen 22, 23 og 24 Aar indkaldt til Tvangsarbejde i Tyskland.

Paa Oprydningsarbejde i Stettin — men kun lidt Oprydning

— Hvad Arbejde blev de sat til? — Vi kom paa Oprydningsarbejde i Stettin, men vi ryddede ikke meget, for vi vilde ikke arbejde mere end højest nødvendigt for Tyskerne. Efter en Maanedes Forløb blev vi sendt til Norge, hvor vi i Oslo kom til at arbejde med Bygning af Betonskibe.

— Betonskibe? — Ja? Tyskerne byggede Skibe paa 500 Tons af Beton i 8 Centimeteres Tykkelse. Vi arbejdede med Jernflæsværk.

Den 8. December i Aar blev vi igen sendt til Tyskland, og kom til at ar-

mandlige og kvindelige Afdeling er der et Opholdsrum og et Soverum med Madrasser og Tæpper. Ingen Luksus, men alligevel, hvilken Forskel er der ikke paa de Forhold, Tyskerne bød Danskerne i deres Koncentrationslejre, og disse! Her tager ingen Skade sundhedsmæssigt, for Mad faar Fangerne rigeligt af. Den tilberedes af Lotter i Skolekøkkenet.

Jeg kikkede ogsaa indenfor i det Lokale, hvor Tyskernes Piger, der har maattet melde sig frivilligt, er blevet indsat.

Inden jeg og den Betjent, der ledsagede mig, fik Døren helt op, raabte en af Pigerne, at hun og de andre ønskede en Bil, saa de kunde komme hjem.

Da hun fik at vide, at man ikke har Biler til den Slags Kørsel, begyndte Pigerne en Diskussion om Mulighederne for at gaa hjem.

— Jeg bryder mig ikke om at faa mit Tøj ødelagt ved at gaa paa Gaden, sagde en af dem, der havde et Tørklæde kunstfærdigt viklet om Hovedet. Hun havde været udsat for Tølpernes Haarklipning.

— Hellere faa Tøjet ødelagt end faa Haaret klippet af, sagde en Kollega og skævede hen paa Tørklædet.

Saa begyndte Pigerne at forberede sig paa at tilbringe Natten paa Skolen, og paa de andre Arrestantafdelinger gik man i Gang med at slæbe Madrasser frem til Natten — en Nat, der for mange af de arresterede blev søvnløs og præget af Frygt for Fremtiden.

J a n.

bejde i Swinemünde ogsaa med Skibsbygningsarbejde.

— Er det Deres Profession?

— Nej, Jeg er Sejlmager, svarer Dupont, og Nicolas fortæller at han er Handelsreisende i det civile Liv.

— Hvornaar besluttede de at flygte fra Tyskland?

— Efter et Luftangreb paa Swinemünde, som vi overlevede, idet vi havde gemt os i Skoven, stak vi af til Albeck, og der stjal vi en tysk Fiskerbaad.

Man spiser ikke i Tyskland!

— Var det deres Mening at tage til Danmark?

— Nej, vi vilde til Sverige. Da vi

var i Norge, var vi nemlig blevet forlovet med to søde norske Piger, og dem vilde vi gerne op til igen. Vi drev imidlertid om i 5 Døgn i den lille Sejlbaad uden Mad og Drikke. Endelig opdagede vi et Skib. Vi forsøgte at henlede Mandskabets Opmærksomhed paa os, men forgæves. Det lykkedes heller ikke med det andet Skib, men tredje Gang et Skib passerede os, standsede det og tog os ombord. Vi var meget forkomne, for de sidste Tid havde vi siddet med Benene i Vand.

Det var imidlertid et tysk Lazaretskib, der befordrede tyske saarede Soldater, og var nær blevet skudt, da Mandskabet troede, at vi var Russere.

Men det gik altsaa, og efter Ankomsten til København sendtes vi til Øksbøl paa Arbejde. Vi var selvfølgelig glade for at komme herop, for her spiser man. Det gør man ikke i Tyskland.

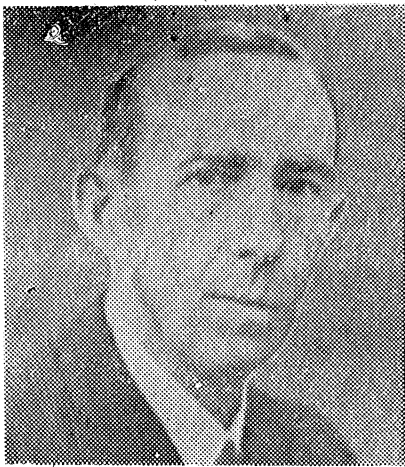
— Vil De saa blive i Danmark?

— Nej, vi haaber paa at komme til Sverige i nær Fremtid, saa vi straks kan komme ind i Norge, naar Krigen der slutter om kort Tid. Vi vil nemlig hente vore Piger, og saa skal vi igen til Frankrig, hvor vore Forældre venter. Vi glæder os til at se Frankrig frit.

J a n.

Havneingeniør Fischer Simonsen fanget i Videbæk i Lørdags

Da Frihedskæmperne dukkede op, trak han sin Revolver, men fik ikke Anvendelse for den.

ESBJERG, Mandag.

Mellem de første Anholdelser, der blev foretaget under Frihedskæmpernes Aktion, som begyndte i Lørdags, var Havneingeniør, cand. polyt. A. Simonsen, Esbjerg, der i høj Grad har kompromitteret sig under Krigen, og om for Krigen var kendt som en ivrig Nazist. Havneingeniøren, der ikke just har været nogen Pryd paa den danske Embedsmandsstand, havde forsøgt at unddrage sig sin Skæbne ved at flygte fra Byen.

Indenfor Frihedsbevægelsen vidste man, at Havneingeniøren har en Bror, der er Læge i Videbæk, og det var derfor ret nærliggende at tro, at han havde skjult sig her. En Telefonopringning fra Frihedskæmpere i Videbæk bekræftede denne Formodning, og Kriminalbetjent Juul Mortensen tog sammen med et Par Frihedskæmpere til Videbæk.

De traf ganske rigtig Havneinge-

nør Fischer Simonsen i Lægens Hjem. Da Havneingeniøren fik Øje paa Kriminalbetjent Juul Mortensen trak han omgaaende sin Revolver, men da Kriminalbetjenten roligt og uforstyrret bad ham lægge den til Side, og han samtidig fik Øje paa Frihedskæmperne, der dukkede op bevæbnet med Rifler, forsvandt den, og han lod sig arrestere og føre ud i Bilen.

I PASSENDE SELSKAB

Ved 21.30-Tiden ankom Bilen til Esbjerg. SYDVESTJYLLAND's Medarbejder overværede, at Havneingeniør Fischer Simonsen fortes ind i Ventelokalet, hvor der allerede var samlet en Snæs Mennesker, hvis Forhold skulde nærmere undersøges.

Havneingeniøren var synlig nervøs for Følgerne af sin Optraeden. Efter at hans Navn og Adresse var noteret ned i Arrestantkartoteket rettede han en Forespørgsel angaaende sin Familie, og fik derefter anvist Plads ved et Skolebord sammen med en ganske ung Mand. Øjensynligt befandt Ingeniøren sig ikke synderligt godt i det meget blandede Selskab, han var kommet i.

Bedre blev hans Befindende ikke, da en stor Skare hjemvendte Froslev-Fanger trængtes om Døren til Ventelokalet for gennem Ruden at faa et Blik af Manden, og de hilste hans Anholdelse med et jublende Hurra.

Efter en Afhøring senere paa Aftenen blev Fischer Simonsen ført op i Arresten, hvor han tilbragte Natten sammen med de andre mandlige Fanger.

J a n.

Takkefest i Esbjerg Missionshus i Aftes

Taler af Stiftsprovst Grønbæk, Ribe, Hotelejer Sand Jespersen og Missionær Munk, Esbjerg.

I et med Flag festligt pyntet Missionshus fejrede Indre Missions Samfund i Esbjerg i Aftes Danmarks Frihed. Kordegn Rasmussen aabnede Mødet, og staaende sang man »Der er et yndigt Land«, hvorunder de forskellige kristelige Ungdomsforeningers Faner førtes ind. Derefter sang Fiskernes Sangkor, og saa talte Stiftsprovst Grønbæk, Ribe. Han udtalte bl. a., at det er en Lykke, at Danmark er kommet igennem Tiden ikke blot med Livet, men ogsaa med Sjælen i Behold.

Hotelejer Sand Jespersen besteg derefter Talerstolen. Han udtrykte sin Glæde over igen at være sammen med sin Familie og sine Venner, og han sluttede med at sige, at han i Fængslet rigtig var blevet klar over Forbønnens store Magt.

Missionær Munk sluttede Mødet

og takkede i Bøn, fordi Kongen havde oplevet Danmarks Frihedsdag, og for vor nye Regering, ligesom han mindede Pastor Bentzen og alle de øvrige Danskere, der har givet deres Liv i Kampen for Danmarks Frihed. Mødet sluttede med »Kongernes Konge«.

120 Esbjerg-Frihedskæmpere til Grænsen.

ESBJERG, Mandag.

I straalende Sol og under Hurraraab, tog ca. 120 Frihedskæmpere i Formiddag af Sted fra Esbjerg for at overtage Grænsebevogtning.

Afgangen fandt Sted fra Forældre-skolen, hvor der under Ledelse af nogle Officerer, fandt en kort Parade Sted.

Der var Smil paa alles Ansigter ved Tanken om, at man havde faaet betroet en saa vigtig Opgave, som Grænsebevogtning.

Ved Rattet igen -

NAAR Krigen en Dag slutter, skal De ud paa Landevejen igen, og saa gælder det om, at alle Vognens ædlere Dele er i fuldkommen Orden. Lad derfor i Tide en af D. A. F.s Medlemmer se paa Deres Vogn, der faar De en god og reel Behandling.

Lad dette Mærke

våre Dem en Garanti

Overkege Hanssen

Lærer Niels Laursen

Frihedsraadets Lokalkomiteé i Esbjerg

Der forberedes Mindehøjtidelighed for de Faldne

Frihedsraadets Lokalkomiteé i Esbjerg arbejder i Øjeblikket med Planer om Afholdelse af et Folkemøde af meget store Dimensioner. Mødet bliver afholdt saa snart Forholdene

LRS. K. I. Jensen

tillader det, antagelig i Morgen, paa Stadion, hvor Raadets Senior, Overlæge S. A. Hansen, bliver Hovedtaler, medens en af Modstandsbevægelsens dygtigste Folk vil fortælle om Arbejdet i de vanskelige Aar.

Ved denne Lejlighed vil Esbjergenserne kunne stifte Bekendtskabe med den Indsats, der har været gjort, og der vil sikkert blive givet Svar paa mange udtalte Spørgsmaal, som har brændt paa gennem Aarene.

Den første Begyndelse til Dannelsen af Frihedsraadet i Esbjerg blev gjort allerede først i 1942, hvor en

Redaktør Jørgensen

Vognmand Jens Cornelius Jensen, Kjørgaard Mark, Vognmand Peter Knudsen Høeberg, Arbejdsmand Mads Jørgensen Nissen, Fru Laura Nissen, løsladt paa Grund af Sygdom, Arbejdsmand Holger Brandt Jørgensen.

Slagtersvend Ludvig Terkel Hansen, Dalsboj.

Husassistent Mita Johnsen, Fhv. Arbejdsmand Niels Jensen Johansen, løsladt grundet paa Sygdom.

Arbejdsmand Ingv. Christiansen, Esbjerg.

Gdr. Niels Johansen Hansen, Gørding m. f.

Hvor der ikke er nævnt noget Bynavn eller Adresse er det Bramminge. De anholdte blev bragt til Sommerlyst, hvor Mændene anbragtes i den store Sal, medens Kvinderne kom op paa 1. Sal i den lille Sal.

Hver Gang Politiet kom sammen med Frihedskæmperne og de havde Bytte med, lod der fyraab, og de anholdte maatte nu gaa forbi flere Hundrede Mennesker, der opholdt sig ud for Sommerlyst.

Uheldig Pøbelfremfærd over for Tyskerpigerne

De blev klippede og enkelte klædt af paa aaben Gade. - Der er nu skredet skarpt ind, og den første „Klipper“ er arresteret.

EN højst beklagelig Trafik tog Lørdag Aften sin Begyndelse i Esbjerg. Større eller mindre Flokke af hovedsagelig unge Mennesker, men desværre ogsaa enkelte voksne, drev gennem Gaderne og indfangede Pige-børn, om hvem man mente, at de havde haft lovlig meget Samkvem med Tyskerne. De blev knubset og overdaenget med Sprogets værste Gloser; nogle blev helt eller delvis klædt af og stod nøgne paa Gaden, og de fleste fik Haaret klippet af, hvis de ikke naaede at undslippe. — Begivenheden foregik under Hobens Hujen og Skrigen og satte desværre en Plet paa de to sidste Dages ellers rolige Forløb.

Det er klart, at ingen har den mindste Garanti for, at det er de »rigtige« Piger, man har behandlet paa den Facon. Desværre har man vist grebet meget forkert i hvert Fald i et enkelt Tilfælde, og den Plet, der derved er sat paa Pigerne, er na-

turligvis meget vanskelig at afvaske. Men selvom der ikke var Fejltagelser, er det alligevel ganske paa tværs af de Instruktions til Befolkningen, der er udsendt fra Frihedsraadets Lokalkomiteé. I flere Tilfælde har Modstandsfolk og Politia ogsaa med mere eller mindre Resultat søgt at gribe ind, men da det ikke hjalp tilstrækkeligt, blev der givet Ordre til skarpere Metoder.

Frihedsraadets Lokalkomiteé holdt Søndag Formiddag Møde i Administrationsbygningen og herfra rettedes en Hensigt til Politiets Ledelse om a gribe haardere ind og med alle Midler søge denne Trafik standset. Hensigtstillingen blev straks taget til Følge, og Søndag Eftermiddag blev den første »Klipper« anholdt og indsat i Arresten, samtidig med, at Gadepatroljerne fik Ordre til at splitte hvert Opløb. Dermed er Optøjerne formentlig standset.

Formand Laue Andersen

Lærer Friberg

Ass. R. G. Gram

LEGE POUL CARSTENSEN, en af Lokalkomiteéns bedste Mænd, der faldt i Kampen.

Overportør Nielsen

dig fungerer, selv om en enkelt har opholdt sig under Jorden i de sidste Uger for Befrielsen?

Lærer Niels Laursen, Finsengade 3 ældste Medlem, den eneste, der har klaret hele Tiden i Raadet uden Arrestation ell. andre Ulykker (V).

Overlæge S. A. Hansen, Set. Joseph Hospital (K).

Formand for Smede- og Maskinarbejdernes Fagforening i Esbjerg, J. Laue Andersen (Fællesorganisationen).

Overportør K. A. Nielsen, Ingemanns Allé (K).

Landsretssagfører K. I. Jensen, Firma Jæger og Rambusch (D. S.).

Byraadsmedlem, Lærer Sofus Friberg Ewalds Allé (S).

Redaktør Jørgen Max Jørgensen, SYDVESTJYLLAND (R).

Ingeniør O. F. Bache, Kongensgade 3 (Modstandsbevægelsen).

Assistent Robert C. Gram, Jyllands-gade 98 (Frit Danmark).

OPRÅB

fra Danmarks Frihedsraads Lokalkomiteé angaaende Op-retholdelse af Ro og Orden.

Med Beklagelse har Frihedsraadets Lokalkomiteé iagttaget visse Befolkningsgruppers Optræden, siden Frihedsbevægelsen overtog Opretholdelsen og Ro og Orden.

Man tager absolut Afstand fra Forfølgelse af Kvinder, der har haft Omgang med tyske Soldater. De har Befolkningens Foragt, men det er uværdigt at forulempe dem, som det er sket.

De Arrestationer, der i disse Dage finder Sted, foregaar efter en bestemt lagt Plan, og Indgreb i disse Forhold eller Selvtægt af enhver Art vil ikke blive taalt.

De paa Gaden patruljerende Styrker vil blive forstærkede og har Ordre til at slaa til med haard Haand overfor enhver Uro og pøbelagtig Optræden.

Det henstilles til Befolkningen ikke at tro paa og viderebefordre verserende Rygter. Der er afgivet 112 Mand til Bevogtning af Danmarks Sydgrænse. De øvrige har været kaldt til Instruktions angaaende deres Opgaver her i Byen, og Hensigten med deres Vaabenøvelser er ikke at uddanne dem til Soldater, men at gøre dem fuldt fortrolige med Brugen af de udleverede Vaaben.

DANMARKS FRIHEDSRAAD
Lokalkomiteén for Esbjerg.

Fredsindtryk fra Bramminge

Lørdag Morgen ved Sekstiden lod der Motorstøj over Bramminge By og mange Borgere vaagnede herved og troede, at nu var de engelske Tropper i Nærheden, og man skulde ud at tage imod dem. Det var imidlertid en Forbier.

Kort Tid efter lod der en Række Skud; men dette ophørte hurtigt. Ved en Undersøgelse af dette Forhold konstateredes det, at det var Frihedskæmperne, der prøvede deres Vaaben af.

Da Set. Ansgars Kirkes Klokke forkyndte, at Klokken var blevet otte, højstes Flage overalt i Byen og Folk begyndte at tage Opstilling paa Trianglen for at tage imod de allierede Troppe, som dog ikke kom hverken i Løbet af Lørdagen eller i Søndagens Løb.

Spejderne skyndte sig nu gennem Byen for at samles ved Kirken, hvorefter de marcherede rundt i Byens Gader. Klokken Halvti tog de Opstilling paa Trianglen, hvor man sang: „Der er et yndigt Land“.

Samtidig med Kirkeklokkens Ringen Freden ind højstes Flage Byen over, og de faa Vinduer kunde tælles, som ikke var pyntet hermed. Fra Vinduerne paa 2. Sal hos Møbelhandler N. A. Jørgensen, vejede det danske Flag, det norske, endnu et dansk, det svenske, engelske, amerikanske og russiske Flag, og senere paa Formiddagen blev der trukket en Snor over Storegade fra Gross. Farup Hansens Ejendom til den modsatte Side. Paa Snoren var bl. a. det finske, samt flere andre Nationers Flag.

Stemningen var højt oppe blandt Befolkningen. Arbejdet lod man ligge og Dagen helligholdtes.

Paa Bramminge Station modtoges et Godstog ved Halvti-Tiden med Hur raraab og „til Lykke“-Raab. Lokomotivet var pyntet med grønne Bøgegrene, og virkede mest af alt som et af de snart glemte Udflygstog.

68 Personer anholdt

Frihedskæmpernes og Politiets første Aktion i Bramminge blev foretaget Lørdag Formiddag, hvor man indledte en lægere Række Anholdelser, ialt af 68 Personer, der sigtes for forskellige Overtrædelser. Hvorvidt alle Sigtelserne kan holde Stik, er ikke let at sige; men det maa formodes, at der kun er en meget lille Fejlprocent.

Navnene paa de anholdte er: Centralbestyrer Ingrid Sørensen, gift Engers Hansen. Fhv. Slagtermester Chr. P. Nielsen. Bartermester Poul Ejvind Petersen Handelsmand Andr. Riis. Fru Betty Petersen. Arbejdsmand Viggo Lassen. Fru Skomager Hertha Simonsen. Fru Skomager Marie Pedersen. Fru Møbelhandler Karen Jørgensen. Gdr. Hans Holdesen, Stejlgaarden. Frk. Magda Nielsen.

Overordentlige Foranstaltninger

Bekendtgørelse om Pligthugst af Brænde i Aaret 1945—46.

Da det vil være nødvendigt ogsaa i Aaret 1945—46 at foretage en oget Hugst af Brænde i Landets Skove og Plantager, bestemmer Landbrugsministeriet herved i Medfør af § 8 i Lovbekendtgørelse Nr. 179 af 30. Marts 1943 om Fremskaffelse af indenlandsk Brændselsmaterialer, jævnfør Lovanordning af 26. Marts 1945, at der i Aaret 1. April 1945 til 1. April 1946 i samtlige Landets Skove og Plantager vil være at foretage Pligthugst af Brænde.

Hugstens Størrelse vil senere blive fastsat saavel for Landet som Hefhed som for de enkelte Skove og Plantager, men da en Del af Hugsten paa Grund af de ekstraordinære vanskelige Brændselsforhold allerede skal forbruges i Vinteren 1945—46, er det af afgørende Betydning, at Hugsten omgaaende paabegyndes i det Omfang, det er muligt i de enkelte Skove og Plantager.

For at opfordre til ojeblotkelig Iværksættelse af Pligthugsten for Aaret 1945—46 bestemmes derfor følgende:

Ejere eller Brugere af Skove og Plantager, i hvilke den for Hugstaaret 1944—45 fastsatte Pligthugst er gennemført, opfordres til straks at iværksætte yderligere Hugst af Brænde i Tiden indtil 1. September 1945. Ejere eller Brugere af Skove og Plantager, i hvilke den for Hugstaaret 1944—45 fastsatte Pligthugst ikke er gennemført, opfordres til at fremme Hugsten mest muligt og, saa snart Pligthugsten 1944—45 er gennemført, at iværksætte oget Hugst af Brænde i Tiden indtil 1. September 1945. Det Brænde, der hugges i Tiden indtil 1. September 1945 udover Pligthugsten for Hugstaaret 1944—45, skal efter de sædvanlige Regler anmeldes til vedkommende Amtsbrændselsudvalg, og Brændet indgaar, naar denne Anmeldelse har fundet Sted, i den Pligthugst, som senere bliver fastsat for den paagældende Ejendom for Aaret 1945—46.

For alt Brænde, der, efter at Pligthugsten for 1944—45 er opfyldt, skoves inden 15. Juni 1945 og som anmeldes til Amtsbrændselsudvalget inden 1. Juli, vil der inden 1. August 1945 gennem Amtsbrændselsudvalget blive udbetalt Anmelderen 4 Kr. pr. fm til Dækning af de med Sommer-skovningen forbundne Merudgifter og som Præmie. Paa samme Maade vil der for Brænde af "syrfældet" Træ (Træer der i mindst 3 Uger efter Fældningen henligger med Løvet paa, inden de oparbejdes til Brænde) der oparbejdes i Tiden 15. Juni til 1. September 1945, af Amtsbrændselsudvalget blive udbetalt et Beløb af 4 Kr. pr. anmeldt fm, naar der ved Anmeldelsen for Amtsbrændselsudvalget medfølger en Erklæring fra Ejeren eller dennes Repræsentant om, at Træet er "syrfældet". Beløbet vil af Amtsbrændselsudvalget blive anvist til Udbetaling inden 1. Maaned fra Anmeldelsens Dato.

For yderligere at fremme Produktionen af Brænde i Sommeren 1945 ophæves i Tiden 1. Maj til 1. September 1945 midlertidigt Bestemmelsen om, at alt Træ, der er egnet til Anvendelse til Gavntre, skal afhugges som Gavntre.

Over det Brænde, der produceres i Overensstemmelse med Reglerne i nærværende Bekendtgørelse, maa der kun disponeres med Samtykke fra Amtsbrændselsudvalget i det Amt, hvor Skoven eller Plantagen er beliggende. De nærmere Regler for Brændets Fordeling fastsættes af Handelsministeriet.

Uden Samtykke fra den tilsynstørende med den paagældende Skov eller Plantage maa a conto Pligthugsten for Aaret 1945—46 dog ingensinde overskride den for Hugstaaret 1944—45 paalagte Pligthugst for samme Ejendom.

Undladelse af at anmelde foretagne Hugst straffes efter Reglerne i § 14 i Lovbekendtgørelse Nr. 179 af 30. Marts 1943 om Fremskaffelse af indenlandske Brændselsmaterialer, jævnfør Lovanordning af 26. Marts 1945.

Landbrugsministeriet, den 3. Maj 1945.

Midlertidige Bestemmelser om Salg og Udlevering af Tørv, indenlandske Briketter, Formbrændsel og Brunkul.

§ 1. Fra og med Lørdag den 5. Maj d. A. maa Tørv, indenlandske Briketter og Formbrændsel ikke selges eller udleveres til Husholdningsbrug.

Undtagelsesvis kan det lokale Brændselsudvalg meddele Tilladelse til Indkøb af Tørv, indenlandske Briketter og Formbrændsel. Indkøbstilladelse kan for hver enkelt Husstand højst andrage 1½ Ton. Brændselsudvalget skal føre nøje Regnskab med de udfærdigede Indkøbstilladelser og skal ved eventuel senere Udfærdigelse af Rationeringskort eller Indkøbstilladelse fradrage det Kvantum, for hvilket der maatte være udfærdiget Indkøbstilladelse.

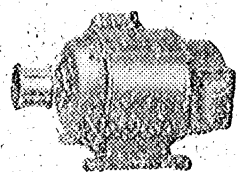
§ 2. Kommuner, offentlige Værker samt Erhvervsvirksomheder m. v. vil indtil videre kunne indkøbe Tørv, indenlandske Briketter, Formbrændsel og Brunkul mod Afgivelse af Kvittering.

§ 3. Salg eller Udlevering af Brunkul til Husholdningsbrug maa indtil videre ikke finde Sted.

§ 4. Det paahviler Personer og Virksomheder, der forhandler Tørv m. v., at opbevare de modtagne Indkøbstilladelser og Kvitteringer til senere Indsendelse efter Handelsministeriets nærmere Bestemmelse.

§ 5. Denne Bekendtgørelse træder i Kraft Lørdag den 5. Maj d. A.

§ 6. Handelsministeriet, den 4. Maj 1945.

Elektromotorer & Dynamoer

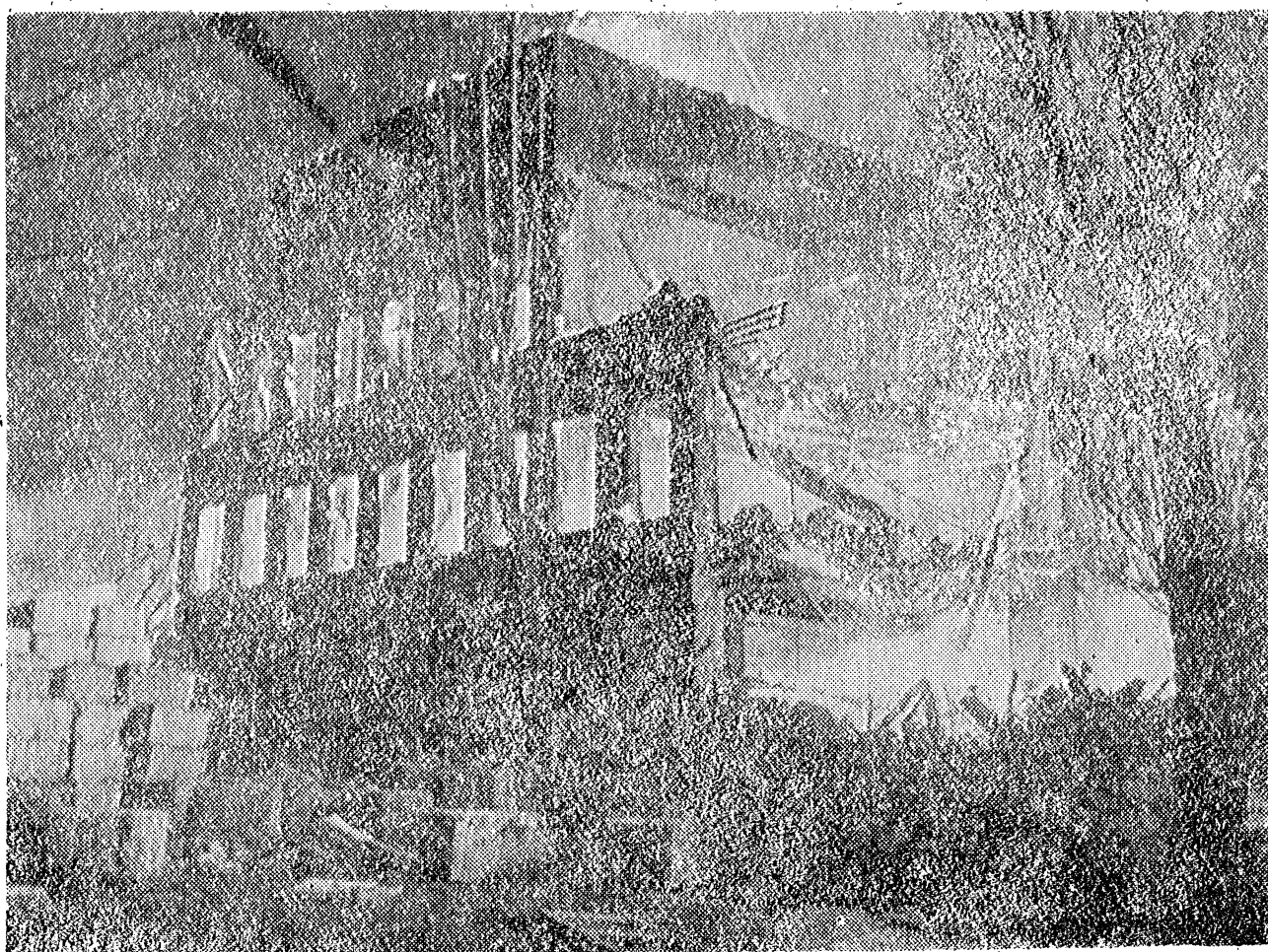
af enhver Art repareres med Garanti
KØB - SALG - BYTTE

MADS OLESEN

Strandbygade 11 - Telef. 1263 og 2236 - Esbjerg.

Efter Loven om den forhøjede Udmaling af Korn er nye, teknisk fuldkomne Maskiner og gennemført Laboratoriekontrol det afgørende for Melets Kvalitet ~

Fra Schalburgfolkenes vanvittige Angreb paa Familie-Journalens Bygninger i Valby. — Billedet blev forbudt af den tyske Censur.

5 Ugers umenneskelige Pinsler hos Gestapo i Kolding

Den tidligere Byleder i Esbjerg vendt hjem efter halvanden Maanedes umenneskeligt Ophold hos Gestapo, der tilsidst stjal alle hans Ejendele. Da Begyndelsen blev gjort til Modstandsbevægelsen i Esbjerg.

ESBJERG, Mandag.

NAAR Frihedsbevægelsens Historie i Esbjerg skal skrives, vil der over et af de betydeligste Kapitler komme til at staa Navnet KJELD. Kjeld var det Navn, hvorunder Modstandsfolkene kendte deres uforfærdede Organisator, den første Byleder, der i Gaar atter stod i Esbjerg efter halvanden Maanedes umenneskeligt Ophold hos Gestapo.

Kjeld, der har haft adskillig andre Navne — det eneste rigtige, som kun de færreste har kendt, er Frants Oluf Geertsen — gik i Gaar i Aktion sammen med sine gamle Kammerater, der hilste ham hjerteligt velkommen. Det var ikke underligt. Hvis Kjeld ikke havde opført sig som et 100 Procents Mandfolk, hvis han ikke havde bidt Tænderne sammen trods utrolige Lidelser — saa havde hele Modstandsbevægelsen i Esbjerg været revet op fra Grunden af. Ingen andre kendte Bevægelsen som han, og trods

at Forsigtighed var det uundgaeligt, at han, der havde organiseret det hele, ikke skulde kende et eller flere Navne indenfor hver eneste Gruppe, og Navne paa utallige Borgere, der har støttet Modstandsbevægelsen paa en eller anden Vis.

En stilfærdig Begyndelse.

I Marts 1944 var det meste af Frihedsbevægelsen i Esbjerg revet op. En Række Mennesker var blevet arresteret, men medens en Del Arbejde kunde fortsættes, var Sabotagegrupperne helt splittet og kun enkelte Grupper af anden Karakter arbejdede endnu intakt. Saa blev Kjeld sendt til Odense. Han havde fra Krigens Begyndelse været indkaldt og senere blev han arresteret som Kommunist og sad i Hørserød. Da han slap ud, blev han sat i Sving i Odense, men pludselig en Dag stod han i Esbjerg, hvor han fik anvist Logis, men ellers ikke kendte et Menneske. Hans Opgave var at organisere Modstandsbevægelsen fra Grunden.

I Gaar — godt et Aar efter — sad han overfor mig, stilfærdig og beskeden, ung og med levende Øjne, men bleg og udtøret efter den frygtelige Tid hos Gestapo. Han fortalte jævnt og ligetil om sine utrolige Oplevelser, om Torturer hos Tyskerne og om Organisationen i Esbjerg, uden Pral, men ogsaa uden falsk Beskedenhed. Kjeld er en Fyr, der nok véd, hvad han vil.

Tyskerne bar Vaaben ind hos Saboterne.

— Det begyndte med, at jeg blev barberet, fortæller Kjeld, og medens det foregik, talte Barberen og en anden om, at det kunde være rart at tage aktivt fat i Kampen mod Nazisterne. Senere fik jeg fat i Fyren, og saa gik det Slag i Slag. Vi organiserede Gruppe efter Gruppe og holdt stadig fast ved, at der i hver Gruppe skulde være Folk af forskellig politisk Indstilling og fra forskellige Lag. Det gav Samarbejdsaand. I Juni fik vi saa de første Sprengstoffer. En Gang skulde vi læsse en hel Vognfuld af hos Købmand Randrup, Skolegade 70. Der var Papirsække med Vaaben og der var store Kasser med Maskingeværer. Vi slæbte ind, Sæk efter Sæk og Kasse efter Kasse. — Kunderne i Forretningen forstod ikke, hvad det var for Mængder af Varer, der var Tale om, men Købmanden maatte stikke dem en Plade.

Tilsidst kneb det med nogle tunge Kasser. Straks sprang et Par tyske Soldater til og hjalp os med at bakte dem ind. Saa snart der var lukket i Butiken, gik vi i Gang med at sortere Sagerne og bringe dem væk i Smaapartier, men der var nogen, som ikke var rigtig rolige, for det var vel overstaadt.

Sabotagerne i Esbjerg.

Vi tog fat paa Sabotagearbejdet — fik ødelagt Fanøfergen, som Tyskerne brugte til deres vældige Transporter, gennemførte den store Jernbanesabotage den 8. November i Fjor, knaldede utallige tyske Biler og mange andre Ting. Det gik godt altsammen i det store og hele. Efterhaanden faldt dog flere af vore Folk fra. De tre unge Mennesker, der blev henrettet i Aar, var blandt vore dygtigste, og der var dyb Sorg, da de paa en for os uforstaaelig Maade blev taget.

Det kneb med at faa Lokaler til Vaaben. Efterhaanden som Terroren skærpedes, blev Folk bange og den

(Fortsættes 5. Side)

Mekanisk Værksted

Chr. Larsen

Nørregade 82 Telefon 1250
1. Kl.s Værksted for mekanisk Arbejde.

Køb og Salg

Dyner — Møbler — Sengetæpper

Holger Lauridsen

Nygaardsvej 41, Esbjerg.
Telefon 35

Barber Leo E. Lyhne

Hj. af Jernbaneg. og Nygaardsvej,
anbefaler sin 1. Kl.s Barbersalon.
1. Kl. Betjening. Telef. 173

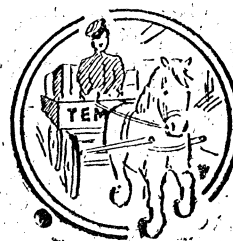
Fru Jenny Rebling

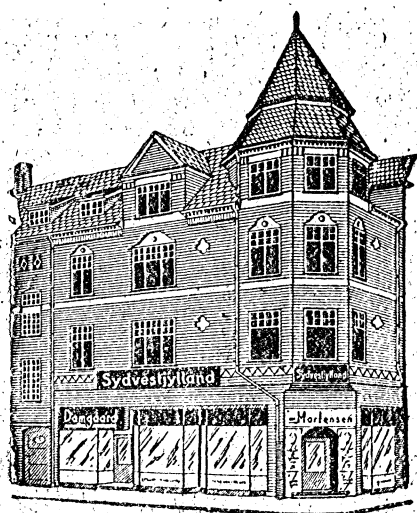
Lægeant. Fodpleje.

Skolegade 16 Telef. 2439
Klinik for Damer og Herrer.

TEMPO
Budcentral
(bag Tivoli)

Telef. 2796

SYDVESTJYLLAND

Hovedkontor: Torvegade 37, Esbjerg
Telefoner 1863 og 1864.
Postgiro 13.500.

KILIAKONTORER:

Bramminge: Storgade 11, Tlf. 29.
Ribe: Grønnegade 410, Tlf. 275.
Varde: Storgade 24, Tlf. 102.
Grindsted - Telefon 240.

Det sker ikke herhjemme

Medens man før Krigen Gang paa Gang søgte at overbevise Folk om hvad der i Virkeligheden skete i de tyske Koncentrationslejre, blev man mødt med et vantrø Smil. Ogsaa i dette Blad har vi Gang paa Gang i Aarene før Krigen gengivet Beretninger fra det tredje Rige, men selv meget modererede Skildringer af Rædslerne blev kaldt overdrevne.

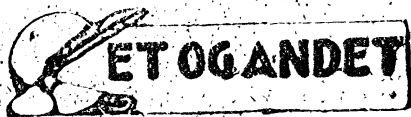
I Tyskernes første Tid herhjemme lod den samme Melodi. Naar Beretningerne kom frem, blev de slaæet ned af deres egen Utrolighed. Saadan k u n d e Mennesker da ikke opføre sig. Først langsomt brængte en Smule Forstaaelse igennem.

I Dag fortæller en Frihedskæmper om fem frygtelige Uger hos Gestapo. Vi, der har kendt Manden, for indestaa for hans Troværdighed, skønt Beretningen synes saa utrolig, saa helt udenfor menneskelig Fatteevne, at de værste kulørte Romaner, er det rene Barnemad ved Siden af.

Men samtidig hører man om, hvorledes gæve Gutter af Gadens Pøbel overfalder Tyskerpigerne og klipper Haaret af dem, medens de bliver klædt nøgne paa Gaden. Medens Modstandsfolkene gjorde deres Indsats i Kampen under de vanskeligst tænkelige Forhold, holdt disse heltemodige Skarer af Dagdrivere og Labaner sig for nemt tilbage. Men i Dag tør de vise deres Mod ved at klippe Haaret af nogle forsvarsløse Tøse, der ganske vist ikke er bedre værd.

Er det den Vej vi skal ud? Skal vi opdyrke den samme Terror, forberede den samme Sadisme, som Gestapo lærte os. Skal vi sørge for, at Nazismen alligevel ikke sejrer — ikke bogstaveligt, men i vore Sind — at vi bliver som de var og benytter de samme u værdige Metoder?

Naturligvis ikke. Disse modbydelige Overfald maa standses. Pigerne skal der nok blive sørget for paa anden Vis. Det anbefales forøvrigt, at de aldeles omgaaende melder sig selv paa Stormgades Skole, hvor de i Arresten vil faa Beskyttelse og faa deres Sag behandlet paa lovlige Vis.

En Mor var ved Besøg i Haven med sin lille Son, en Puk paa 5—6 Aar, der aldrig før havde set de mange mærkværdige Dyr. Turen tog flere Timer, og Drengen fik efterhaanden et betænkeligt Udtryk i Ansigtet.

Da de naaede Udgangen, spurgte Moderen ham om, hvad han syntes om det.

Han forklarede, at han havde fundet Turen interessant, men — føjede han til — der er jo bare det ved det, at saadan nogle Dyr slet ikke findes i Virkeligheden.

TO SØM

Aftenbladet fortæller om en Kloksmand, der forleden var Vidne til, hvorledes et Cyklebud var ved at torpede to høje Herrer, der kom cykleende ad Magstræde. Efter at have afværget en Katastrofe vendte Cyklebudet sig rasende i Sælden og snurrede:

— Ka' I saa høre at se jer for — lange Søm!

De to reddede smilede bredt. Det var Kronprins Frederik og Prins Aksel.

— Ooh, — jeg troede, vi skulde male Blomster —!

Den unge Ægtemand: Jeg har i Dag betalt Jordemoderen de sidste Penge, vi skyldte hende ...

Kønen: Gudskelov — saa er Barnet da endelig vort eget!

Indestængt Harme gennem fem Aar skal naturligvis have Luft. Men ikke gennem de Gadedrenge, der aldrig turde være med, da det gjaldt Liv og Død.

Hos Gestapo i Kolding

(Fortsat fra 4. Side)

ene efter den anden trak sig tilbage. Tilsidst maatte vi i Nødsfald bruge en decideret Værnemagers Lokaler for at vi ikke skulde staa paa Gaden med Vaabnene.

Ubeskrivelig Tortur hos Gestapo.

En Dag, da jeg stod og kiggede paa et Vindue i Kronprinsensgade, var jeg pludselig omringet af 5 Mand med Maskinpistoler. Der var intet at gøre. Jeg kom i kort Forbør, hvor jeg nægtede at sige noget som helst, men Jubleen var stor hos Gestapo. Det var tydeligt, at de var klar over, hvem de havde faaet Fingre i. — De havde skygget mig i 14 Dage og kunde med Triumf fortælle mig ganske korrekt — hvor og hvornaar jeg havde været der og der i den sidste Tid.

Efter en Times Forløb blev jeg ført til Kolding. Jeg sad med Haandjern paa og under skarp Bevogtning i en Bil med to andre foran og bagved som Eskorte. Jeg nægtede ogsaa her at sige noget, blev kort fremstillet for Chefen Burfeind, der ogsaa har været i Esbjerg, og blev derefter sendt tilbage til Cellen. Kort efter ankom en Dame med Biller.

— Kender De mig, sagde hun.

Det gjorde jeg. Det var Jenny Holm, Storstikkeren, som vi kendte godt fra Esbjerg, og som jeg gerne vilde have talt et Ord med under andre Forhold. Hun forklarede, at jeg hellere maatte fortælle hende alt, for ellers kom jeg igennem en frygtelig Tur. Jeg vilde ikke have noget med hende at gøre, og saa gik hun.

Senere blev jeg taget op til Forbør. Der ankom en stor, tyk Gestapomand med sin Folk. Han jagede straks alle andre ud af Lokalet og begyndte at hypnotisere mig til at tale. Da det ikke hjalp, fik jeg et Stykke Papir og fik Ordre til at skrive en Tilstaaelse. Jeg nægtede. Fik et Kæbestød, saa jeg røg i Gulvet. Jeg nægtede stadig. Saa begyndte Torturen.

Jeg var i Forbør fra Kl. 7 Aften til Kl. 8 Morgen og i den Tid blev jeg næsten uophørlig slaæet og pisket og sparket. Omsider maatte jeg sige et Par mindre væsentlige Ting. Da det var gjort, tog de fat igen. Værst var Knipplene. Hvor de ramte, var det som alle indvendige Dele blev sprængt. Pisk kunde man bedre udholde — det føltes dog kun udvendigt. Men Pisken brugte de alle vegne, selv paa Konsdelene. Det var rent sadistisk. En Gang bøvsmæde jeg og vaagnede ved, at jeg laa med Hovedet pjaaskvaadt i en Pøs Vand. Bag efter tog de fat igen. De sparkede mig i Skridtet. Om Morgen kunde jeg overhovedet ikke rejse mig, men maatte bæres op i Cellen.

Den Tortur varede i 5 Uger. Et Par Gange var jeg ved at tage Livet af mig, men jeg havde et lille Haab endnu om at klare den. Værst var det, at alle de Kammerater, der tidligere var blevet taget, havde læstet al Skyld over paa mig, fordi jeg var illegal, og mig regnede de for sikker. Tilsidst maatte jeg skrive en Tilstaaelse ned, hvor jeg tog med alt, hvad der ikke kunde skade noget videre. I Mellemtiden havde jeg atter Besøg af Jenny Holm. Denne Gang fortalte hun, at hun var Medlem af Modstandsbevægelsen og vilde prøve paa at faa mig fri. Hun vilde ogsaa have en Adresse i Esbjerg, hvortil hun kunde sende Advarsler, hvis andre af mine Kammerater skulde arresteres. Det var forførdelig naivt, og jeg smed hende ud. Senere, da jeg havde skrevet min Tilstaaelse, blev jeg kaldt op til Chefen, der var utilfreds med den og stadig fastholdt, at der var en Ting, jeg havde glemt. Jeg tænkte over det og tilføjede saa Historien om Jenny Holm, der vilde befri mig. Derefter fik jeg Fred i den sidste Uge, indtil Befrielsen kom.

Voldsom Kamp med SS om Arresten.

Fredag Aften hørte vi om Kapitulationen umiddelbart efter, at Nyheden var udsendt. Børnene raabte det til os nede fra Pladsen. Senere kom de voksne og bekræftede det. Vi var henrykte og lykkelige. Fem Minuter senere stod Koldings Frihedskæmpere i Arresten. De havde erobret den i en Haandevending, og vi blev laast ud. Af praktiske Grunde maatte vi dog blive i vore Celler til den følgende Dag. Vi raabte gensidig Hurra og gik i Seng igen. I Mellemtiden ankom en Afdeling SS-Tropper, der satte Angreb ind mod Frihedskæmperne og en voldsom Idkamp begyndte. Inde i Cellerne var vi pludselig fra den højeste Lykke faldet ned i den frygteligste Angst. Hvis SS tog Bygningen, var vi sikker paa at blive skudt ned alle — lige i Krigen sidste Time. En katolsk Præst, der sad i vor Celle, satte sig med Tøjet paa og sin Taske i Haanden ved Døren og bad: Bare den dog vilde gaa op, bare den dog vilde gaa op. Efterhaanden holdt Ilden op, men vi fik intet at vide. Vi tilbragte en skrækelig Nat og fik først om Morgenens Besked om, at de tyske Tropper havde hjulpet Frihedskæmperne mod SS og omsider lykkedes det ved Arrestforvarerens Mellemkomst at faa en Overenskomst i Stand. Om Morgen kom vi paa fri Fod, og Frihedskæmperne holdt parat med en Kortege af Biler, der vilde køre os hvorhen i Landet, vi ønskede.

Stjal Arrestanternes Ejendele

En lykkelig Mand ankom derefter i Bil til Esbjerg klar til at gaa i Aktion igen. Lykkelig, men fattig. Gestapo havde paa Falderebet begaaet deres sidste Forbrydelse — havde stjalet alle Fangernes Ejendele. Fra Kjøld havde de stjalet halvfjerde Hundrede Kroner, hans Ur og Fyldepenn og alt, hvad han havde haft paa sig.

— Men, slutter Kjøld, det aller værste hos Gestapo var dog ikke den legemlige Tortur, selv om det var fuldstændig ubeskriveligt. Det værste var det psykiske Pineri, der fortsattes uden Ophør — deres Trusler og Løgne, deres djævelske Opfindsomhed.

I Dag har jeg været en Runde og har hilst paa mine Kammerater i Esbjerg. I Dag staa de paa Post over hele Byen. I Dag er jeg lykkelig over, at jeg kunde holde Kæft. Maaske havde hverken de eller jeg ellers været med til at fejre Freden ...

Jogg.

Det andet England

Ved den engelske Fagforeningskongres i Blackpool i Oktober 1944 udtalte W. E. Padley ifølge „Vejen frem“ bl. a. følgende:

„Overfor Forsøget paa at hævde, at det tyske Folk er væsensforskelligt fra andre Folk, vil jeg hævde, at der ikke findes gode og dårlige Nationer — der er gode og dårlige Folk indenfor alle Nationer. I den sidste Periode af den menneskelige Historie i de Hundrede Aar, som sluttede i 1915, var Storbritannien indviklet i 33 Krige, der tilsammen varede i 64 Aar, Tyskland i 6 Krige, der varede ialt 10 Aar. I Tiden fra 1860 til 1900 annekterede Storbritannien 9 Millioner Kvadrat-miles gennem Krig, Tyskland 1 Million. Hvis vi derfor skal fælde Dom paa historisk Grundlag, maa Storbritannien staa daarligh. Storbritanniens Angrebskrige fulgte efter den industrielle Revolution, som udbredte britisk Kapitalisme til hele Verden. Angrebskrige fulgte de industrielle Revolutioner i Tyskland, og selvfølgelig maa vi — som Ebby Edwards saa rigtigt har hævdet — løse Kapitalismens sociale og økonomiske Problem, hvis vi skal fjerne Nazismens Rodder.

Hvis der ikke efter Krigen opstaar en frivillig Forening af Europas Folk, saa vil de europæiske Industrier komme til at arbejde i saa lavt Gear efter Krigsødelæggelserne, at der ikke vil være Mulighed for Erstatningsbetalinger i det hele taget. Den tyske Industri maa udnyttes fuldt ud, hvis Europa skal komme sig. Dette kan kun ske, hvis vi gør vore Kammerater i den tyske Arbejderklasse til vore Brødre. Jeg vil gøre Minearbejderne, Smedene og Skibsværftsarbejderne opmærksomme paa, at denne Erstatningsbetalingspolitik vil faa samme ødelæggende Virkninger, som den tidligere har haft. I skal ikke lade jer narre af Taler om Erstatninger i Vareform. Minearbejderne var arbejdsløse efter sidste Krig paa Grund af Erstatningspolitikken. Naar der paa Bestilling fra de Allierede blev bygget Skibe i Tyskland, saa led Værftsarbejderne i Tyn og Clyde under det. Alt dette vilde skabe Fattigdom i Storbritannien i Følgeskab med Vansittartisme og Reaktion i Europa. Kongressen kal være meget forsigtig med at bestemme sig til at acceptere det Resolutionsforslag, som taler om den tyske Befolknings Ansvar. Husk at der i moralsk Kvalitet ikke er nogen Forskel mellem Tyrkshad og Antisemitisme. Skal vi synke ned paa selve Nazismens Niveau; giv os til at hade bestemte Folk som saadan og følgelig forfølge dem? Jeg anmoder Kongressen om at tilbagevise Resolutionsforslaget, og jeg vil bede Generalraadets Formand om at oplyse, hvorvidt Generalraadet staaer enstemmigt bag Forslaget og give os en Forestilling om, hvordan Lederne af denne Kongres har reageret paa Forslaget. Den britiske Fagbevægelses organiserede Kraft maa ikke blive benyttet til Nationalisme og Hævntørst. Den skal hellere anvendes til at skabe et internationalt Broderskab mellem den almindelige Befolkning i de forskellige Lande, til at oprette Europas forenede socialistiske Stater som et Skridt mod Verdensunionen. Alene paa denne Maade kan vi give Kammeraterne i Sovjetunionen Hjælp til deres Genopbygningsarbejde. Alene paa denne Maade kan der opnaas Garanti for, at Hitlerforbrydernes Sæd tilintetgøres, saa Fascismen aldrig igen kan rejse sit uhyggelige Hoved. Man kan ikke domme en hel Nation, og det er det, som Resolutionsforslaget prøver paa i visse Afsnit. Derfor skal Forslaget falde“.

Landinspektør

Ove Schovsbo

Telefon 89

NORGESGADE 15 - ESBJERG

Situationen fra Hveen

Utallige Danske er i Nattens Mørk og under de største Farer taget over Øresund i deres skrøbelige Fartøjer for at undgaa de tyske Forfølgere eller deres danske Haandlangere. — Her ser man en lille Del af de mange Fartøjer paa Hveens Kyst, som Flygtningene har benyttet.

Den helt rigtige

Sadelmager og Møbelpolstrer

S. H. NIELSENS SØN,

Skolegade 80

Esbjerg

Telefon 156

A. H. Nielsen og Møller

Bygnings- og Maskinsnedkeri

Frodesgade 132

Telefon 2481

FRIS & WIEGHURST

(Fritz Köhlers Efterfølger)

Blikkenslagerarbejde

Sanitet

Centralvarme

Danmarksgade 33, Tlf. 332

SAND & KJÆRGAARD

Tandteknik . Kongensgade 43

Tlf. 2224

Spec.: Paladon . Træffetid 10-17

Kunststopning

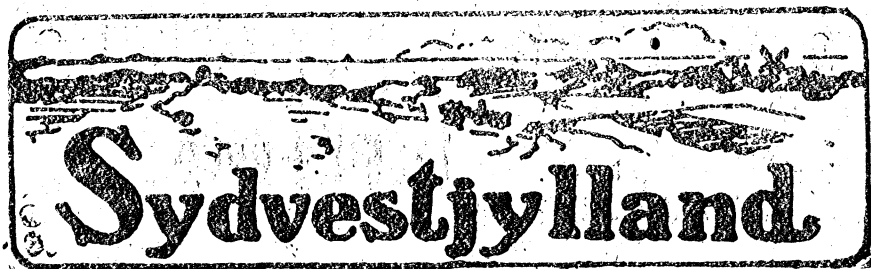
Omsyning, Klædninger og Frakker vendes. Lad Deres gamle Smoking omsy til en moderne Spadsere dragt til Fruen.

Skærdmester

T. H. V E I L E B O R G,

Torveg. 55, Tlf. 1408, Esbjerg

Bemærk: Ny Adresse.

Mandag d. 6. Maj 1945

Aarets 127. Dag. — Rest 238 Dage.

5. Maj 1945

Den lange, bitre Nat er endt, det lider Imod Gry, og Krigens Bauner er udbændt, snart bliver Fredens Kærter tændt — de mørke Skygger fly. Den afgrundsdybe, røde Flod, der strømmede med Næstens Blod saa vildt som nogensinde, er ophørt med at rinde.

De læges vel igen de Saar, som Helvedskrigen slog. Kan ske den nye Slægt formaar, at skabe andre, bedre Kaar end dem, de overtog. Naar Kærlighed og Retfærdigs Aand staar trofast sammen Haand i Haand, rigt Nørnerne belønner vist Danmarks unge Sønner.

Stig da til Tops Du skønne Flag med Dugen hvid og rød paa Danmarks store Frihedsdag. Tabt er den onde Fjendes Sag! Tabt, ødelagt og dødt! Og vaj for dem, der Døden led for Dantes Sag, for Dantes Fred, for Land, for Folk, for Kære og vandt en Gav med Ære.

H.

— Solvbrillup i Sædding. Fyrpaser Sindal Nielsen og Hustru, Sædding, kan i Dag, Mandag den 7. ds. fejre deres Solvbrillup.

— Esbjerg Gymnastikforenings Generalforsamling, der er indvarslet til Mandag Aften Kl. 18½ paa Paladshotellet, bliver afholdt som annonce-ret. Der begyndes præcis.

„Bohémeklubben“s Udstilling fortsætter

De sidste Dages store Begivenheder har ganske naturligt haft sin indvirkning paa „Bohémeklubben“s Udstilling, hvad Interesse og Besøg angaar. Alligevel har den i høj Grad selvrigtige Udstilling været besøgt af godt 200 Mennesker, men da man sikkert kan gaa ud fra, at mange flere Mennesker har lyst til at se den, naar de første kritiske Dage er ovre, har „Bohémeklubben“ besluttet at holde aaben endnu nogle Dage.

HJEMVENDT

Fra tysk Fangenskab er bl. a. følgende vendt hjem: Borgmester Høyer-Nielsen fra Froslev i bedste Velgaaende, Politikommissær Rasmussen vendt hjem og i Funktion hos Politiet, LRS. Rambusch er ikke vendt tilbage, men befinder sig ret godt i København. Han er dog foreløbig sygemeldt efter det lange Ophold i tysk Koncentrationslejr.

RIGTIG KAFFE I RIBE AA

I Lørdags blev der i Ribe AA fundet en Del smaa Daaser, der indeholdt rigtig Kaffe, Kakao, Tørsmælk og Svedsker.

BRAMMINGE KOSMORAMA

faar i Aften Premiere paa en dansk Film, der i Virkeligheden bestaar af flere, ialt fire, som hedder: Bedstemor gaar amok, Rejsefeber, Ferd'nand paa Fiskekur, og Dansk Sport i Smaaglimt. Der er ingen Tvivl om, at der i de kommende Dage vil blive betydelig større Tilstrømning, end der har været de sidste Maanedere.

VIND OG VEJR

Spangsborg Forsøgsstation medde-
ler i Dag:

Kl. 8 var Temperaturen i 2 Meters Højde 9,0 Gr., i 20 cm's Højde 10,5. Barometerstanden var 765,4. Højest og laveste Temperatur i sidste Døgn var henholdsvis 9,7 Gr. og 2,0 Gr. — Nedbør: 3,9 mm.

62 Personer inter- neret i Ribe

Frihedskæmperne har interneret 62 Personer, der er sigtet for landskadelig Virksomhed, og de internerede er anbragt i Odd Fellowlogen og i Vejvæsenets Beboelsesvogne ved Plantagen. De internerede er følg.:

Fabrikant A. Backhaus, Slotsgade. Kæmner Amming, Skibbroen. Hotelejer Willisen, Hotel »Dagmar«. Presser Richard Elming, Korsbrødegade 282.

Skotøjsfabrikant Chr. Hansen Gram. Kongensgade 258 d og Fru Gram. Mælkehandler Hugo Nordahl Christensen, Korsbrødegade. Hotelkarl Jens C. Schæfer, Hotel »Dagmar«.

Damefrisørinde Lilly Signe Jensen, Vald. Sejrsallé 576.

Arbejdsmand Chr. Schmidt Lund, Sønderportsgade 237.

Husejer H. J. Jacobsen, Havedal. Medhjælper Gunnar Dyreborg Jørgensen, Bispegade 186.

Arbejdsmand Jacob Thorup, Præstegade 366.

Arbejdsmand N. Chr. Thorup, Præstegade 366.

Ingrid Kronborg Sørensen, P. Dovns Slippe.

Kontorist Lilly Sørensen, Rutebilstationen.

Husassistent Inka Schmidt, Hundeg. Husassistent Edith Bodil Schmidt, Nørremarken.

Driftsleder Chr. Silberbauer, Drøst Peders Vej.

Husass. Karla K. Møller, Aandssvageanstalten.

Reparatør Georg Hage Pedermann, Aandssvageanstalten.

Chauffør P. Nielsen Schmidt, Tange. Minemester Andreas Østergaard, Tangevej.

Kommis Chr. Østergaard, Tangevej. Vognmand Niels Schmidt, Tange.

Hotelejer Mimi Schulze, »Munken«. Vulkanisør Chr. Lassen, Falcksgade.

Vognmand Vald. Schmidt, Nørrem. Karetmager Kopezek, Grønnegade.

Snedker Alfr. Rasmussen, Slotsgade. Arbm. Otto Hald Petersen, Pugaardsvej.

Landmand Chr. Jensen, Tange. Medhj. Anna Grøndal, »Munken«.

Servitrice Magdalene Marie Petersen, Backhaus' Restauration.

Marta Christiansen, Skibbroen. Repr. Rasmus Jørgensen, Tange.

Fru Jørgensen, Tange. Arbm. L. Petersen, Borgerskolen.

Fru Petersen, Borgerskolen. Lagerarb. Harald Stensig, Havedal.

Fru Stensig, Havedal. Vulkanisør M. Chr. Sørensen, Torvet.

Fru Sørensen, Torvet. Valdm. Helge Nielsen, Lunde Allé.

Restauratør Jul. Backhaus, Grydberg. Damefrisørlev Magda Inger Hansen, Slotsgade 287.

Arbm. Einar Larsen, Nicolaigade. Fru Larsen, Nicolaigade.

Arbm. H. Chr. Valin, Grydberg. Fru Valin, Grydberg.

Fiskehandler Holger Mathiesen, Sønderportsgade.

Damefrisørinde Ellen Jørgensen, Pugaardsgade.

Telefonistinde Ebba Paulsen, Sønderportsgade 303.

Ingeniør Fuglsang Petersen, Hotel »Dagmar«.

Husass. Anna Marie Knudsen, Sønderportsgade.

Gdr. Halldan Jacobsen, Brøns. Gdr. Johan Woldt, Hovedgaard, Rejsby.

Medhjælper Herluf Woldt, Hovedgaard, Rejsby.

Husm. J. Jørgensen, Egebak.

Gdr. Niels Oksen, Brøns. Chauffør Martin Bundesen, Møgel-tønder.

Da der naturligvis skal være sikre Beviser, før de straffes, vil Kriminalpolitiet gerne tale med Folk, som kan give Oplysninger. De internerede vil hurtigst muligt faa deres Forhold undersøgt og blive stillet for Retten.

Varde Museum

Adgang Søndage fra Kl. 10—12 og 1—4. Søndage fra Kl. 1—5 (om Vinteren fra Kl. 1—4). Fredag gratis Adgang fra Kl. 1—3. Skoler betaler 1 Kr. pr. 20 Elever.

Tyskerne skal nu selv marchere ud af Danmark

MONTGOMERY HAR GIVET MARCHORDRE, MEN DE ENGELSKE TROPPER KOMMER NÆPE FORELØBIG

Hans Majestæt Kongen har Søndag paa Amalienborg modtaget Montgomerys Repræsentant, General Dewing, der var ledsaget af Admiral Holt.

Montgomerys Ordre

Pressens Radioavis fik i Aftes Foretræde for Chefen for det øverste Hovedkvarter for de allierede Ekspeditionsstyrkers Militærdivision i Danmark, Major, General R. H. Dewing. General Dewing modtog Radioavisens Repræsentant og en Officer for de danske Modstandsstyrker. Generalen fremsatte følgende Udtalelse til det danske Folk:

Danmark er blevet befriet efter 5 Aars bitter tysk Besættelse. Befriet ved, at alle tyske Styrker i Danmark har overgivet sig til Feltmarskal Montgomery, Chefen for den 21. Armegruppe. Denne Overgivelse traadte i Kraft fra Kl. 8 Lørdag Morgen.

Jeg har den Ære at være General Eisenhower's og Feltmarskal Montgomerys Repræsentant i Danmark. Jeg hilser det danske Folk og takker det for den Velkomst, som det i de forløbne 24 Timer har givet de første allierede Tropper i Danmark. I denne Velkomst ser jeg en Tilkendegivelse af den dybe Taknemlighed, det danske Folk føler for den lange og blodige Kamp, som de amerikanske, russiske og britiske Styrker har ført og nu bragt til heldig Afslutning imod det tyske Folk. Samtidig ønsker jeg, at give Udtryk for den Beundring og dybe Anerkendelse, som det amerikanske og det britiske Folk og jeg er sikker paa ogsaa det russiske Folk, føler for den storartede Kamp med deres begrænsede Vaaben og Styrker navnlig i de to sidste Aar har ført mod deres tyske Undertrykkere.

Vi behøver ikke at maale Mængden af det Blod, som er udgydt af Amerikanere, Russere, Danskere og Englændere hver for sig i Kampen mod det nazistiske Tyranni. Det er Blod af samme Art.

MARCHORDREN

De tyske Styrker, der nu staar i Danmark, har af Feltmarskal Montgomery faaet Ordre til at trække sig tilbage fra dansk Omraade. Denne Tilbagetrækning vil blive ledet af de tyske militære Myndigheder. I de kommende Dage vil tyske Tropper derfor marchere gennem Danmark og over den danske Grænse. De vil være bevæbnet med saadanne Vaaben, som de allierede Hærførere har tilladt. De vil bivoukere langs deres Marchvej. Indtil Tropperne forlader de Lejre eller Kaserner, hvor de nu opholder sig, vil de forblive i disse under Kommando af egne Chefer. Under disse Omstændigheder bliver der kun ringe Kontakt mellem det danske Folk og de tyske Styrker. Den allierede Militærledelse ønsker, at den danske Befolkning ikke paa nogen Maade forstyrrer denne de tyske Aktioner.

Jeg føler mig overbevist om, at det danske Folk beredvilligt vil rette sig efter dette Ønske.

1600 Landsforbrydere anholdt i København

Helmer Rosting, Olga Eggers, Aksel Højer og ORS. Krenchel blandt de Anholdte.

KØBENHAVN, Mandag. Man regnede med, at der i Gaar blev foretaget omkring 1600 Anholdelser af Stikkere, Værnemagere, Hippofolk og lignende i København. Blandt de 1600 anholdte er ORS. Ejnar Krenchel, Fru Olga Eggers, Aksel Højer, Bogtrykker Hammeken, der er en berøgtet Forhørsleder fra Dagmarhus, fhv. Højkommissær Helmer

ENGLAND HAR ANDRE OPGAVER

Langt den største Del af de tyske Styrker i Europa har kapitulert, men Løsningen af de allieredes militære Opgaver er endnu langt fra tilendebragt. Der er stadig nogle tyske Styrker, som endnu ikke har overgivet sig. Der er vældige Opbygningsarbejder i de Lande, Tyskerne har hærget. Tyskland selv skal kontrolleres effektivt og fremfor alt, skal de allierede endnu fuldstændiggøre Sejren over Japan.

Det bliver en af mine Pligter her at følge deres Regerings Medvirken paa disse Omraader, hvor den vil kunne medvirke til Løsningen af disse Opgaver. Jeg føler mig overbevist om, at jeg vil faa rigelig Støtte i saa Henseende. Jeg er ligeledes sikker paa, at det danske Folk med Villighed og Forstaaelse vil føje sig efter de Restriktioner og Forskrifter, der kan blive nødvendige for den heldige Løsning af de Opgaver, der endnu staar tilbage for de allierede Styrker. Det er udelukket, at Befrielsen kan bringe en øjeblikkelig Tilbagevendt til alle de Forhold, som vi forbinder med Ordet Fred. Der vil stadig være Byrder, der vil stadig være Restriktioner, men jeg ved, at den Glæde, som vi i Dag alle føler i vore Hjerter, vil være mere end tilstrækkelig til at føre os igennem de Vanskeligheder, som endnu staar tilbage.

FLYGTNINGENE SKAL OG SAA AF STED

General Dewing modtog derefter de fremmede Journalister, som er akkrediterede hos den allierede Hærførelse, samt Medlemmer af Brigadens Pressestab og han gav nogle Oplysninger.

Saaledes udtalte han, at med Hensyn til de tyske Flygtninge i Danmark, var Forholdet naturligvis det, at de snarest muligt maatte vende tilbage til Tyskland. Disse Flygtninges Tilbagetrækning maa ordnes med den Hjælp som den britiske Mission vilde kunne yde. De skal tilbage til Tyskland, men naar og hvorledes det kan ske afhænger af Forholdene i Tyskland og Transportmulighederne. Man kan jo ikke lade dem marchere til Tyskland, fordi der er mange Kvinder og Børn imellem og tilligemed mange syge, som maa behandles paa Hospitaler. Flygtningenes Anbringelse, mens de er i Danmark, vil formentlig kun ordnes derved, at vi faar Plads i nogle af de Bygninger, som hidtil har været anvendt af den tyske Militærmilit.

Over Grænsen med store Styrker

Englenderne er i Dag gaaet over Grænsen ved Padborg med store Styrker.

Rügen indtaget af Russerne

MOSKVA, Mandag. Marskal Stalin har meddelt, at Russerne har indtaget Rügen.

To Esbjergensere i den danske Brigade

ESBJERG, Mandag. To unge Esbjergensere, Jørgen Stubbe, Son af Godsekspektor Stubbe og Poul Skotting, som i August 1943 sprang ud fra Bornholmerbaaden og kom til Sverige, er vendt tilbage til Landet i den danske Brigade. Jørgen Stubbe var, efter at Interneringen var ophørt, beskæftiget ved forskelligt Arbejde, indtil han i Foråret 1944 meldte sig til Brigaden. Da Stubbes Broder i Gaar talte med de to Brigadefolk, var de meget trætte, men Turen havde dog været en Del behageligere end sidste Gang, de passerede Bæltet, da maatte de nemlig svømme iført dansk Soldateruniform og beholdt endog Kapperne paa.

Voldsomme Kampe med Tyskerne i Danmark.

Frihedskæmperne i Kamp med Hipo i Odense.

Fra tysk Side undskyldes Episoden, der kostede mange dræbte.

I mange danske Byer, bl. a. Odense, Aarhus, Helsingør, Sorø og København, har der været voldsomme Kampe mellem Danskere og Tyskere samt Hipofolk.

Der har været store Tab paa begge Sider, alene i Odense for Modstandsbevægelsen 14 Frihedskæmpere, 2 Civilpersoner dræbtes, ligesom 70 Frihedskæmpere og 130 Civile saaredes.

Fra tysk Side er der givet Frihedskæmperne en Undskyldning for Episoden.

Englenderne kan komme naar som helst.

KØBENHAVN, Mandag. (Fra vor Korrespondent).

En dansk Pressemand havde i Formiddag en Samtale med General Dewing, der paa Spørgsmaalet om, hvornaar han ventede de større britiske Styrker herop svarede: Naar som helst.

Hvor befinder General Lindemann sig, spurgte Korrespondenten.

— I Silkeborg.

Angaaende Rygterne om engelsk-russiske Aftaler om visse Militærmissioner siger Generalen: Det er maaske et Rygte, der stammer fra Stockholm. Jeg kender intet til det.

Han udtalte til Slut, at han vilde blive i Danmark „indtil de er ude“.

Olav Markussen

— Landsretsassagfører —

Vestergade 3 - Varde

Telefon 141

Telefon 147

Esbjergensiske Frihedskæmpere i Radioen

Papirhandler Sven Tobiesen, der har arbejdet i København, og Tage Andreassen, Guldager.

I den danske Radio interviewede Redaktør Dahlerup Lørdag Aften efter sidste Radioavis nogle danske Frihedskæmpere, og bl. a. to Frihedskæmpere, der har virket i Esbjerg.

Først hørte man Papirhandler Sven Tobiesen, der af sine Kammerater betegnede som en af dem, der har udført et meget stort Arbejde indenfor Frihedshevægelsen.

Han fortalte om sit Arbejde med at bringe vigtige Meddelelser rundt i København. Selv kaldte han sig meget beskedent for en Slags Bydreng. Turene foregik paa Cykle, og ofte kørte han 100 km om Dagen. Papirhandler Sven Tobiesen, der forsvandt for 14 Maaneder siden, vender hjem til Esbjerg paa Onsdag.

Dernæst, fortalte Tage Andreassen,

der er Søn af Stationsforstander Andreassen, Guldager, om sine Oplevelser i tysk Koncentrationslejr. Andreassen havde en kort Tid opholdt sig i Neungamme og skildrede de frygtelige Forhold dernede. En Del danske politiske Fanger maatte rydde op i en Barak, hvor der havde været Tyfus, og de fik Ordre til at transportere alle i Barakken, baade levende og døde, til Krematoriet. — Tage Andreassen skulde for kort Tid siden overføres til Sverige, men besluttede at være med i de sidste Dage herhjemme og sprang af Toget lige udenfor København.

Han sluttede: Maaske risikerer vi Livet, men det gør vi med Glæde, og det vil vi stadig gøre! Jan.

Total tysk Kapitulation nært forestaaende

Alle tyske U-Baade har faaet Ordre til at indstille Fjendtlighederne og vende tilbage til deres Baser.

LONDON, Lørdag.

En total tysk Kapitulation paa alle Fronter maa være umiddelbart forestaaende. Det meddeles, at de amerikansk-russiske Styrker i Böhmen-Mähren maaske vil mødes allerede i Dag.

Dönitz har over Hamborgs Radio opfordret alle U-Baade til at indstille Fjendtlighederne og vende tilbage til deres Baser, og det forlyder, at den tyske Øverstkommanderende i Norge skal have tilbudt de Allierede Kapitulation. Det angives ikke, om Kapitulationen ogsaa gælder Russerne.

Ca. 100 Arrestationer i Esbjerg

Men det er desværre næsten udelukkende „smått Vildt“

Ved Middagstid oplyste man paa Stormgades Skole, at der foreløbig er foretaget ca. 100 Arrestationer i Esbjerg. Henved et halvt Hundrede Stykker har faaet Lov at gaa efter Afhoring.

En Del af de Mennesker, der finder sig i Sikkerhedsarresten, har meldt sig frivilligt. Ialt skal der foretages ca. 300 Arrestationer.

Tyske Flygtninge i Oksbøl-Lejren

General Dowing mener, den er udmærket egnet til Formaalet.

KØBENHAVN, Mandag.

Chefen for det allierede Hovedkvarter i Danmark, General R. H. Dowing, udtalte i Pressens Radioavis i Aften, at Flygtningenes Anbringelse, mens de er i Danmark, formentlig vil

kunne ordnes derved, at de faar Plads i nogle af de Bygninger, som hidtil har været anvendt af tysk Militær. Oksbøl-Lejren vilde efter Generalens Mening være et udmærket Sted at koncentrere Flygtningene paa.

Fra Sverige meddeles, at Norge har kapitulieret.

Tricotageforretningen

Vestergade 11, Varde

anbefaler sig med Herre-, Dame- og Børneunderbeklædning. Kunstner-Kitler og fiks Forklæder, Handsker, Strømper og Tørklæder. Korsetter, Korsetletter, Hofteholdere og Brysthøldere.

ANDREA BJELKE, TH. 103.

Deres Fotografi

faar De hos os

(Ingen anstrengende Trapper, Centralvarme). — Byens eneste Specialforretning i Foto og Kino. — Gaa altid til Fagmanden.

Foto-Lauridsen
Ribe - Telefon 236

Esbjerg tekniske Skole

Elevarbejderne er fremlagt i Salen Torsdag den 10. Maj fra Kl. 9.

Afslutningsmødet med Præmieuddeling er Kl. 16.

Efter Mødet bedes Eleverne medtage deres Arbejder.

EN TAK!

Vi takker alle vore mange Kunder for den enestaaende Taalmodighed og Forstaaelse, som De har vist naar det, i disse lange Krigsaar, ikke var os muligt at fremskaffe netop de Varer som De ønskede.

Nu, hvor den længe ventede Fred endelig er kommet, haaber vi at Varesituationen snart vil bedre sig. Vi skal gøre alt, som under hele Krigen, saa ogsaa nu, for at fremskaffe saa mange og saa gode Varer som muligt, under Hensyntagen til vort gamle Motto:

Køb det bedste, det er det billigste!

Magasin »Agnes«

RIBE — TELF. 424

Maleriudstilling

paa Ny Missionshotel, Esbjerg, fra Onsdag den 9. til Mandag d. 14. incl. — Aaben 10—21.

Rolfsted Pedersen.

Folkemøde paa Esbjerg Stadion

i Morgen Tirsdag den 8. Maj Kl. 15.

Foreningsfaner med Fanevagter og Orkester afaar fra Banegaardspladsen Kl. 14. — Rute: Jernbanegade, Kongensgade, Kronprinsensgade, Frodesgade, Vardevej.

PROGRAM:

Mødets Leder: Kommuneleder S. Friborg.

Talere: Pastor S. Birke, Overlæge S. A. Hansen, Forfatter Frands Geertsen (Kjeld, Jes, John), Kommuneleder N. Laurson.

Det henstilles til samtlige Virksomheder at lukke om Eftermiddagen, saa hele Byens Befolkning kan deltage.

DANMARKS FRIHEDSRAAD,
Lokalkomiteen for Esbjerg.

D Ø D E

Vor kære Søn, Broder, Svoger og Onkel, min Kæreste

Mogens Friis

er afgaaet ved Døden i København den 3. ds.

Varde, den 5. Maj 1945.

Gerda og P. Friis,

Eva og Rudi Wohler,

Horsens.

Ellen Wohler — Kirsten Friis,

Esbjerg.

Grethe Jensen,

Esbjerg.

Begravelsen foregaar Onsdag d. 9. ds. Kl. 13,30 fra Varde Kirke.

I Stedet for Kranse bedes givet et Bidrag til faldne Frihedskæmpers Efterladte. Indbetaling i Handelsbanken og Varde Bank.

Vor kære Søn og Broder

Kristen Kjær Christensen

er afgaaet ved Døden den 4. Maj paa Radiumstationen, Aarhus.

Knudsmark, d. 7. Maj 1945.

Ellse og Peder Christensen

og Søsken.

Begravelsen er bestemt til Torsdag den 10. ved Hostrup Kirke Kl. 4. Alle som vil følge er velkommen og bedes møde i Hjemmet Kl. 1,30.

Hjertelig Tak

for udvist Opmærksomhed ved vort Solvbrylup.

Erna og Mads P. Jensen,
Hilsted.

Alslev-Hostrup

Kommune

Indkøbstilladelse til Husholdningsbrænde udleveres Fredag d. 11. ds. i Kokspang Brugsforening og paa Kommunekontoret fra Kl. 15—18. Betaling for Brændsel modtages samtidig.

K. F. U. K.'s Basar

Fredag d. 4. Maj 1945.

Hovedgevinsterne:

En Herrecykle 1354. En Herrehabitat 4692. Et Kaffeel 2477. En Regnfrakke 5179. En Natkjole 4719.

Kuponbøger:

Et Sæt Undertøj hvid Seddel 211. En Pude brun Seddel 157. Et Billede orange Seddel 123. Dukke »Jette« grøn Seddel 52. Dukke »Lis« orange Seddel 130. Dukke »Hanne« rød Seddel 17. Dukke »Ruth« rød Seddel 37. En Spejddukke gul Seddel 78. En Grønsmutte rød Seddel 77. Et Dukke-Spisestel grøn Seddel 96. En Dukkestue blaa Seddel 14. En Dukkenseng blaa Seddel 28. En Kurv A. rød Seddel 10. En Kurv B. blaa Seddel 22.

Gevinsterne afhentes paa K.F.U.K. Stormgade 6, paa Kontoret mellem 16,30—18,30 inden 1. Juni 1945.

Tillegsgevinsterne:

Et Maleri 728. Et Gavekort, 50 Kr. 4038. Et Toiletgarniture, Bronze 33. Et Gavekort, 15 Kr. 1723. Et Billede 2350. Et Gavekort, 10 Kr. 3004. Et Bord 873. Et Gavekort, 25 Kr. 2114. En Lysekroner 994. Et Gavekort, 10 Kr. 4972. En Dynamolygte 56. Et Gavekort, 10 Kr. 3382. Et Blomsterbord 1186. Et Gavekort, 10 Kr. 1976. En Lampe 831. Et Gavekort, 5 Kr. 432. 4 Middagsbiller 2866. Et Gavekort, 5 Kr. 3321. En Skaal 1932. En Guld vase 1122.

Gevinsterne afhentes paa K.F.U.K. dog først efter 7. Maj.

Enkeltmøbler eller hele Møbelsæt. Ingen gaar forgæves!

Horan bogmontering

Forlystelser

Central-Hotel

0 Hver Dag Koncert af
0 Ernst Christiansens Kvartet
0 Om Efterm.: Kl. 15,30—16,30
0 Om Aftenen: Kl. 18,00—20,45
0 I Bar'en: HEINE EIBERG

Cirkus LOUIS

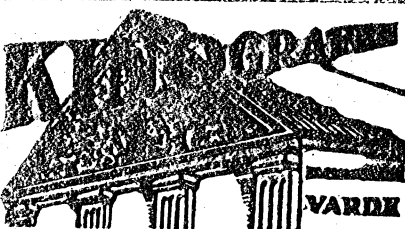
Dyrskuepladsen, Vardevej

I Aften Kl. 19

og fremdeles hver Aften Kl. 19. Alle maa se det store Succesprogram.

Direktør LOUIS.

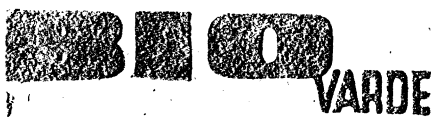
Billetsalg fra Kl. 11

Det danske Lystspil

Pas paa Svinget i Solby

Mandag, Tirsdag, Onsdag Kl. 18,30
Torsdag Kl. 14 — 16 og 18,30

Mit Liv er Musik

Filmen om en ung Musikers store Maal, og hans Kamp for at naa dem.

I Hovedrollen Mogens Wieth og Lis Smed.

Mandag, Tirsdag og Onsdag Kl. 18,30. Kr. Himmelfartsdag Kl. 14, 16 og 18,30

Sidste Forestilling Ing. Børnebill.

Ribe Biografteater

TH. 27 — fri Notering.

Mandag Kl. 18

Søndag Kl. 14, 16 og 18.

PALLADIUM-FILMEN

Dødsboksere

med Fy og Bl.

Forsalg Kl. 11—1 og Kl. 4—6
Bestilte Billetter, som ikke er afhentede senest en halv Time før Forestill. Beg., vil blive solgt.

KOSMORAMA

Bramminge — Telf. 58

fra Kl. 8—9 og 12—14

Hver Aften Kl. 19, Torsdag og Søndag Kl. 14, 16 og 19

Den danske Humor Cocktail

Bedstemor gaar Amok

med Petrine Sonne og Chr. Arhoff

REJSEFEJER

med Gerda og Ulrik Neumann og Svend Asmussen.

FERD'NAND PAA FISKETUR

DANSK SPORT I SMAAGLIMT

Premiereaftenen, Torsdag og Søndag Aften Ingen Børnebilletter.

Bestilte Billetter, der ikke er afhentet senest 10 Min. før Forestillingens Begyndelse, vil blive solgt.

Salg — Køb og Bytte

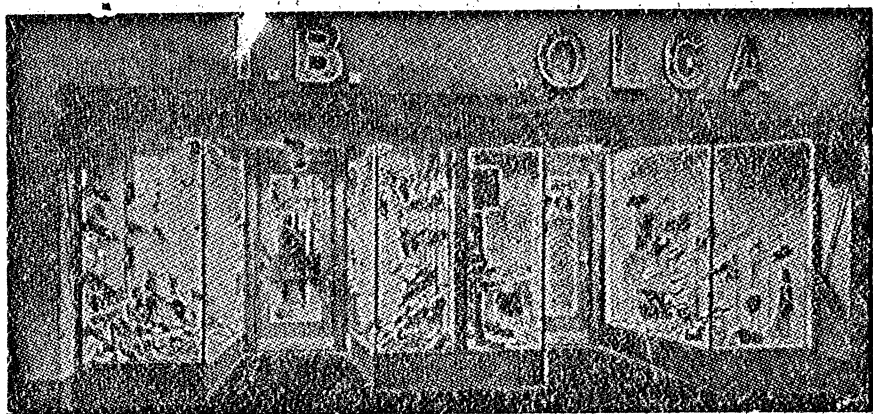
Gl. Tandsæt købes

ca. 35 Aar gl., 1 Kr. for hver Tand, jeg kan bruge. Resten sender jeg tilbage sammen med Pengene omg. — Guld og Sølv højeste Dagspris. Københavns ældste Tandopkøbsforretning, Turesensgade 21, St. th.

Beskæftigelse

Dame

til Konfektionspresning, Elev til Garderobestrykning. Konfirmeret Bud søges. Pressejernet, Storegade 14, Tlf. 981, Esbjerg.

HVER DAG bringer Nyheder
i Vestergade Nr. 16

Telefon 209 - Varde

Conrad Jensen & Søn, Varde

Forende Forretning i Uro og Brillor.

I. H. Christensens Bøckerforretning

Telefon 14

TISTRUP

Telefon 14

anbefaler sig med Baljer, Saltkar, Ajletønder, Ajlespredere,
Ajlenedfældere m. m.

Tapeter for 1945

i stort Udvalg.

N. F. KASTØFTS BOGHANDEL
Varde — Telefon 40.

GODT VÆRKTØJ ER HALVT ARBEJDE

HENNING PEDERSEN

ESBJERG

Smæklaase

atter paa Lager.

Henning Pedersen

Esbjerg Værktøjsmagasin
Aktieselskab.

Kendsgerninger bekræfter

det betaler sig at passe Pianoerne med Stemning og Eftersyn. Henvend
Dem derfor til Fagmanden. Instrumentmager TH. CHRISTENSEN, Jyl-
landsgade 16, Esbjerg. Telefon 618.

Chr. Nielsens

Trælasthandel

Telefon 8 og 108
Gording

VEJLE STØBEGODS

Solstraalefortælling.

Der hændte at og til underlige Ting her i Verden. En Metalarbejder, José da Rosi, havde lejet en lille Lejlighed i Lissabons Udkant og skulde have været sat paa Gaden, da han ikke kunde betale sin Husleje. Rosi havde faaet Meddelelse om, at det vilde ske næste Dag, saafremt han ikke havde betalt. Han sad derfor i Fabrikens Frokoststue og var meget bedrøvet. Kokkenmesteren saa, at han var meget nedstemt, og lagde derfor en ekstra stor Fisk paa hans Tallerken.

Da Metalarbejderen skulde til at skære i Fisken, stødte han paa en haard Genstand, og ved nærmere Eftersyn viste det sig at være en svensk Guldtyvekroner. Det maa være ham tilgivet, at det gik langsomt med hans Arbejde den Eftermiddag, og da Fabriksløjten lod, skyndte han sig hjem til sin Kone og deres 8 Børn.

Da Guldtyvekronen blev vekslet, viste det sig, at der var tilstrækkeligt til at betale den overhængende Gæld med.

Afrikas højeste Bjerg.

Kilima Njaro er Afrikas højeste Bjerg, dets Top ligger 6010 Meter over Havets Overflade og blev første Gang bestøget i 1889 af Dr. Hans Meyer. Bjerget blev opdaget i 1848 af Missionærerne Krapf og Rebmann, og dets Navn betyder „Den onde Aands Bjerg“. Kilima Njaro hæver sig op fra den ensformige Steppe som et vildt vulkanmassiv med to Vulkankegler. Den ene, som kaldes Kibo, er kronet af et mægtigt Isdække. Efter Sigende har Krateret atter været ved at vaagne, og man mener derfor, at man ikke mere kan kalde Kilima Njaro for en udsult vulkansk Bjerggruppe.

Kuriositeter.

Tobaksrygningens Indvirkning paa Ørerne siges ifølge forskellige Forskninger at være en Kendsgerning. Det har saaledes kunnet konstateres, at 1/2 af de Personer, der har udstaaende Ører, er store Rygere eller Børn af saadanne, medens kun 7 Procent af det undersøgte Antal Børn med udstaaende Ører havde „ikke Rygere“ til Fædre.

Overdreven Fortæring af Sukker i Barnearene siges at gøre Læberne fyldige, medens meget thedrikkende Børn faar bleg Teint.

Visdomsord.

Hvis man kan tro Udlandets kloge Læger, „dør“ Mennesket allerede i 40 Aars Alderen, selv om Begravelsen først indtræder nogle Aartier senere. Det skal betyde, at Intelligensen allerede i 35-Aars Alderen begynder at dale, paastaar Dr. Dodie, som er Chef for Handelshøjskolen i Dundee.

Dr. Thomas Wright paastaar, at Mennesket kan betragtes som „færdig“, naar det har naaet en Alder af 45 Aar. En Trøst imod disse mærkelige Oplysninger er, at baade Dr. Dodie og Dr. Wright er fyldt 50 Aar.

Gaard

Søger De Gaard eller Ejendomme, da forepørg her. Mange kan anvises.

M. Nielsen,
Bramminge Ejendomsforretning,
Telefon 39.

Thomas Schmidt

Bybud-, Flytte- og Brændselsforretning,
Skolegade 44

Tlf. 1719 Esbjerg Tlf. 1719

Døgnet's Debat

VÆRDIGHED

Det er i disse Dage fem Aar, siden vort Land pludselig og uforberedt blev besat af fremmede Tropper. Vi husker alle den bitre Opvaagnen til klar Erkendelse af den fuldbyrdede Kendsgerning. Vi husker alle vore egne og andres første famlende Forsøg paa at finde en Mening, en Linie, en Rettesnor at gaa efter og holde sig til midt i Fortvivlelsen og Uvisheden.

Hvor to Nationer mødes, skal man næppe uden videre lade sig lede af de Følelser, som umiddelbart vælter op i een, hvadenten det saa er Had eller Medlidenshed. De maa tages under Tugt af en Parole, som paa en Gang er menneskelig og statsmandsklog.

En saadan Parole fik vi for fem Aar siden: Værdighed, en fuldt ud korrekt og værdig Optræden. Maaske er det ikke helt galt, at minde om dette igen nu baade overfor Flygtningestrømmen og den tilstundende Krigsafslutning. Almindelige Mennesker, som passer og skal passe deres daglige Arbejde, kan vist ikke faa nogen bedre Parole. Vi skal ikke fortolke den. Lad den tale for sig selv til de Hjertes, som den kan tale til. De ved selv, hvad den betyder. (Lederbladet).

IBØGER

Stanley i ny Udgave.

Gunnar Larsen:

»Stanley, Liv og Rejser i Afrika«, (Carit Andersens Forlag.)

Enhver kender Stanley — den unge Journalist, der blev den verdensberømte Opdagelsesrejsende, som i sidste Halvdel af det 19. Aarhundrede udforskede de mørkeste Dele af Afrika og grundlagde Congo-Staten. Men hvor mange kender i Grunden hans virkelige Betydning, udover, at han fandt Livingstone? Hvormange mon har læst de uadællige Værker, han skrev om sine eventyrlige Rejser, som hele Verden fulgte med Spænding? For at give enhver Lejlighed til at lære disse Værker at kende, har den norske Forfatter, Redaktør Gunnar Larsen, udfra Stanleys egne Bøger genfortalt hele hans Liv og Virke. Om den uheldige Barndom i England, hans Start som Journalist i Amerika, hvorledes han efter Genførelsen af Hjelpeekspeditionen til Livingstone med et Slag var verdensberømt, om de talrige Ekspeditioner og Opdagelsesrejser, der fulgte efter, om Grundlæggelsen af Congo-Staten og endelig om de sidste Aar hjemme i England, hvor han, hædret paa alle Maader, tilsyneladende var

lykkelig, men alligevel inderst inde følte sig ensom og rødøs, da hele hans Hjerte kun tilhørte Afrika. — Blandt alle Verdens Rejsebeskrivelser maa Stanleys vist regnes for de mest eftertragtede. I hvert Fald efter at have læst Gunnar Larsens Genfortælling af dem, faar man Lyst til at lære hver enkelt at kende. I en levende og fængslende Form, har Gunnar Larsen her fortalt nogle af de mest spændende og fantastiske — og dog sandfærdige — Beretninger, som Verdenslitteraturen overhovedet kan byde paa. Fra første Kapitel rives man med og sluger nu Side for Side af disse autentiske Begivenheder, samtidig med, at man lærer baade Historie, Geografi, Topografi, og Etnografi.

Udmærket svensk Hjemstavnsroman.

Gurli Hertzman-Erlicson:

»Da skal du mød Lyset!«.

(Normanns Forlag.)

En meget underholdende Hjemstavnsroman, Gurli Hertzman-Erlicsons »Da skal du mød Lyset!«, er udkommet paa A. C. Normanns Forlag i Odense.

Bogen skildrer to unge, den stærke og selvstændige Christina og den vege og kulede Johannes, hvis Sommerleg paa Søsteren faar Følger. Romanen viser den ugifte Moders Problem, men Christina løser dette paa en helt ny Maade — ved at overlade Barnet til Faderen.

Foruden disse to rummer Bogen mange andre Menneskeskildringer og Menneskeskæbner — fint og sikkert tegnet. Paa sine Steder indeholder den virkelig fremragende Fortællekunst, men paa andre Steder halter Oversættelsen lidt.

*Obligationer
og Aktier
købes og
selges*

**AKTIESELSKABET
VARDE BANK
ESBJERG AFDELING**

Telefon 1818 *Slinier*

Udgivet af A/S Den sydvestjyske radikale Presse.
Ansvarshavende Redaktør:
Jørgen Max Jørgensen.
Trykt i Selskabets Bogtrykkeri ved
Faktor O. Hørup, Esbjerg.

„MARIANNE“ (Roman af Xenia Krøyer)

— 217 —

nærede Fru Langenfeld et hemmeligt Ønske, et Ønske, som hun aldrig havde vovet at ikkæde Ord.

Marianne følte en sær smerteblandet Glæde ved atter at sidde i den hyggelige Stue, hvor alt skinnede og straaled af Properhed. Her havde hun og Michael leget saa ofte, her havde de altid haft et Fristed, og hun mindedes, hvordan hun som Barn følte sig hjemme hos Fru Langenfeld.

Heldigvis var Fru Langenfeld ingen stor Psykolog, for saa vilde hun have opdaget, at Mariannes Væsen var uroligt og nervøst, og at hun kun modvilligt talte om Michael.

Men Fru Langenfeld var endnu mere videbegærlig, end Langenfeld havde været. Og Marianne maatte fortælle løst og fast om „Drengen“. Hun kunde ikke afholde sig fra at nævne Ada König, den smukke og omsværmede Malerinde, som Michael vistnok var meget sammen med.

— Ja, han har somme Tider omtalt hende i sine Breve, men jeg tror da ikke, han er forelsket i hende, sagde Fru Langenfeld hastigt, mens hendes Blik hvilede forskende paa Marianne.

— Det aner jeg ikke noget om, svarede Marianne saa ligegyldigt, at Michaels Mor Marianne

følte sig skuffet. Skulde hun da have laget fejl, naar hun indbildte sig, at Marianne var forelsket i Michael? Hun havde jo Raabet, der vilde komme noget ud af Mariannes Berlinertur, men det lod ikke til, at der var sket noget mellem hende og Drengen.

Marianne fortalte om Michaels Arbejde, om hvor godt han var kommet efter det, og først og sidst om hans Ven og Beskytter, Professor Elfzinger.

— Ja, sagde Fru Langenfeld stolt, det ser skam ud til, at Michael bliver til noget stort. Naar han nu blot altid vil huske paa, at det ikke er af sig selv, han har disse store Evner. Jeg haaber aldrig, Drengen bliver indbildsk og stor paa det.

— Det gør han næppe, svarede Marianne kort og uden Overbevisning. Han var jo allerede indbildsk og stor paa det, men det nænnede hun ikke at lade hans Mor forstå. Fru Langenfeld var stolt af Michael, men samtidig var hun vist bekymret for ham. Hun havde det ydmyge, blide Sind, og hun frygtede, han skulde blive hovmodig, hvis han stadig havde Medgang og blev forkælet og beundret.

Fru Langenfeld serverede Kaffe og nybagt Sandkage, og hun gjorde alt for,

— 218 —

at Marianne skulde føle sig vel tilpas som altid, naar de havde deres smaa Kaffe-gilder. Men Marianne følte sig slet ikke godt tilpas. Hun sad og tænkte paa, om hun skulde fortælle Fru Langenfeld om sin Forlovelse. Saa vilde hun jo omgaaende skrive derom til Michael. Hun vilde helst ikke fortælle noget, men paa den anden Side vilde det se underligt ud, dersom hun ikke gjorde det. Kurt kom hertil i Overmorgen. Og saa vilde Forlovelsen blive deklareret, og Fru Langenfeld vilde faa det at vide gennem andre. Nej, hun vilde selv fortælle Michaels Mor Nyheden.

Men først da hun var ved at sige Farvel, kom hun frem med det, der slet ikke var den søde Hemmelighed, som det burde være. Kejtet og genert fortalte hun om Kurt. Og det undgik ikke hendes Opmærksomhed, at Fru Langenfeld saa overrumpet ud. Men hun rødmede dybt, da den brave, men ikke særlig takfulde Kvinde udbrød:

— Aa, og jeg, som altid har troet, det skulde være Dem og Michael. Ordene fløj hende ud af Munden, og hun blev fløv og konfus, da hun saa, hvor forlegen Marianne blev.

— De maa da ikke blive vred, Frøken

— 219 —

Marianne, Michael er jo rigtignok ikke saadan Deres Ligeemand, men jeg mente, hvis han nu blev en berømt Kunstner og saadan, stammede hun.

— Kære, jeg er ikke vred, og sig ikke det Snak, at Michael ikke er min Ligeemand, svarede Marianne febrilsk.

Lidt efter spurgte Fru Langenfeld, hvad hendes Forlovede var, og Marianne kunde ikke faa sig selv til at sige, at han var Grevel. Hun nøjedes med at sige, at han var uddannet til Ingeniør. Og saa skyndte hun sig at tage Afsked, for hun frygtede yderligere Udsprogen.

Men da hun gik op gennem den foraarlyse Have, følte hun sig uheldig og tung om Hjertet. Aa, hvorfor var hun dog ogsaa dumpet ind i denne Forlovelse, der slet ikke var naturlig eller reel? Hun havde ladet sig lede af sin saarede Stolt-hed, af sin Trang til at hevne sig paa Michael!

Hævn sig! Hun lo sagte og bittert. Som om han ikke var ligeglad, om hun saa forlovede sig til Gangel!

XV

Og saa blev Mariannes og Kurts Forlo-

— 220 —